



ŚWIĘTOKRZYSKA IZBA PIELĘGNIAREK I POŁOŻNYCH

ul. Nowy Świat 32 A
25-522 Kielce
Tel./fax: 41 300 26 62

Ośrodek Kształcenia ŚiPiP
ksztalcenie@sipip.kielce.pl
tel.: 662 282 958
www.sipip.kielce.pl

NFZ**Narodowy Fundusz Zdrowia**
Świętokrzyski Oddział Wojewódzki w Kielcach

Kielce, 20.05.2019 rok

Sz.P.

Ewa Mikołajczyk

Przewodnicząca

Świętokrzyskiej Izby Pielęgniarek i Położnych

Szanowna Pani Przewodnicząca,

Bardzo Pani dziękuję za pomoc w organizacji punktu pomiaru ciśnienia tętniczego w Świętokrzyskim Oddziale Wojewódzkim Narodowego Funduszu Zdrowia w Światowym Dniu Nadciśnienia Tętniczego. Proszę też o przekazanie moich podziękowań paniom pielęgniarkom, które mierzyły ciśnienie interesariuszom ŚWOW NFZ.

Akcja cieszyła się dużym powodzeniem – z badania skorzystało prawie dwieście osób. To ważne, ponieważ nadciśnienie jest chorobą, na którą cierpi już ponad 10 milionów Polaków, a więcej niż połowa z nich nie wie o swoim schorzeniu. Stąd tak istotna jest profilaktyka i wczesne wykrycie schorzenia możliwe dzięki systematycznym badaniom. Narodowy Fundusz Zdrowia prowadzi kampanie informacyjne i edukacyjne, jednak nie jest placówką medyczną i bez pomocy Pani i Pani koleżanek przeprowadzenie tej akcji byłoby niemożliwe.

Dlatego jeszcze raz dziękuję za pomoc i mam nadzieję, że ponownie będziemy miały okazję współpracować na rzecz profilaktyki i zdrowia mieszkańców naszego regionu.

Z wyrazami szacunku

Małgorzata Kiebzak



Dyrektor

Świętokrzyskiego Oddziału Wojewódzkiego NFZ



Szanowni Czytelnicy, Koleżanki i Koledzy

W Wasze ręce oddajemy Biuletyn, zawierający informacje z okresu od kwietnia do czerwca 2019 roku. Ponieważ na ten czas przypadały nasze zawodowe święta, we wstępie do tego numeru chciałam podzielić się z Wami słowami skierowanymi do uczestników obchodów Dnia Pielęgniarki i Położnej w Ameliówce.

Wszelkie święta a Międzynarodowy Dzień Pielęgniarki i Położnej oprócz wymiaru świętowania stanowi również znakomitą okazję, by na chwilę zatrzymać się w pędzie codziennych obowiązków, pracy i trosk. Zatrzymać się i zastanowić, wzbudzić refleksję nad naszymi zawodami. Refleksję w wymiarze osobistym i zespołowym.

Jak ja osobiście postrzegam swój zawód? Czy nadal sprawia mi on radość i satysfakcję? Czy jest we mnie jeszcze zapał i siła, by realizować go tak jak na początku swojej drogi zawodowej? Co w nim kocham najbardziej? Czego oczekuję i co chciałabym, by jak najszybciej się zmieniło? I wreszcie, co daję od siebie, by go rozwijać, by budować jego prestiż, uznanie i profesjonalizm?

Pytania podobnej treści można by mnożyć, a są to tylko przykłady, które każda/każdy z nas prawdopodobnie nie raz sobie zadaje. Refleksja w wymiarze zbiorowym może prowadzić do stawiania równie wielu pytań. Jaka jest kondycja pielęgniarstwa i położnictwa? Jak zawód jest postrzegany przez społeczeństwo i jak przez nas samych? Dokąd zmierzamy? Czy droga jest właściwa?

Zadawanie pytań to bardzo dobry zwyczaj bowiem szukanie na nie odpowiedzi diagnozuje problemy i podpowiada rozwiązania.

Szanowne Koleżanki i Koledzy, ja wiem i Państwo wiecie, że pielęgniarstwo i położnictwo od lat dąży do pełnego profesjonalizmu.

Mocno utkwiły mi w pamięci niegdyś przeczytane słowa (niestety nie pamiętam ich autora): „**Etykietyki profesjonalisty nie można sobie przyczepić, trzeba mieć jedynie nadzieję, że inni tak o nas powiedzą**”. Profesjonalizm bowiem nie jest dany, ale zadany.

Ponieważ nigdy nie udaje się „uszcześliwianie na siłę”, ważne jest, by zmiany dokonywały się w naszej świadomości. Nie da się dokonać zmiany bez pozytywnego myślenia o zawodzie przez każdego z nas, bez przekonania o jego wartości. By inni uwierzyli, że jesteśmy wartością musimy na 100 % uwierzyć w to sami.

To nie jest łatwe zadanie. Jeżeli nie otrzymywaliśmy zewnątrz płynącej informacji, że jesteśmy dla społeczeństwa ważne, że nasza praca i trud znajduje odzwierciedlenie w warunkach wynagradzania i pracy, w szacunku ze strony pracodawców, może straciłyśmy wiarę w to, że to wszystko może się zmienić.

Musimy łamać utarte stereotypy, kreować nową wizję pielęgniarstwa i pielęgniarstwa – wyedukowanej, samodzielnej w działaniu, realizującej coraz to nowe kompetencje, ale nie

kwestionującej podstawowych wartości stanowiących jego istotę: opiekuńczości i troski.

Ważny jest optymizm w spełnianiu tej wizji. Ona musi stać się faktem a nie deklaracją czy pobożnym życzeniem. To nie może być idea fix liderki czy działaczki organizacji zawodowych. **To musi być nasz wspólny cel – na nowo uwierzyć w pielęgniarstwo.** Prezentujemy pielęgniarstwo wysokiej jakości. Niech będzie widać, że dobrostan pacjenta jest osią naszych działań. Już nie walczmy o swoje miejsce w interdyscyplinarnym zespole terapeutycznym – po prostu tam bądźmy! „Róbmy swoje” bez niepotrzebnej rywalizacji wewnątrz grupy zawodowej i poza nią. Skupmy się na pacjencie i jego problemach. Oczywiście, że pracuje się ciężko ale pomimo wielu trudności, problemów i niezadowolonych postarajmy się, by nowe myślenie o pielęgniarstwie było faktem.

Profesjonalnego, docenianego pielęgniarstwa i położnictwa życzę sobie, życzę Wam drogie Koleżanki i Koledzy, życzę naszemu społeczeństwu, decydom, pracodawcom. Nie ma innej drogi niż na nowo odkryć ogromny potencjał jaki kryje się w nas, dostrzec wartość jaką stanowimy a jaką przy dokonaniu planowanych zmian możemy jeszcze stanowić. Pamiętajmy jednak, że warunek jest jeden. My same musimy tego chcieć i musimy uwierzyć, że to jest możliwe.

Jesteśmy dzielnymi kobietami i mężczyznami. Nie jedno już przeszliśmy, pokazaliśmy nie raz, że potrafimy się jednozgodzić w ważnych sprawach i iść wspólnie.

Bądźmy dalej silni siłą wzajemnej jedności, szacunku do pacjentów i siebie nawzajem, siłą naszych autorytetów. Takie właśnie autorytety w Konkursie zasłużony/a dla zawodu prezentujemy i doceniamy.

**Przewodnicząca Okręgowej Rady
Pielęgniarek i Położnych w Kielcach
Ewa Mikołajczyk**

SPIS TREŚCI

1. Sprawozdanie z działalności Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych w Kielcach ...	5
2. Kalendarium.....	6
3. Sprawozdanie z I Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Pielęgniarek i Położnych VII kadencji.....	8
4. Opinie prawne i konsultantów	8
5. Adaptacja zawodowa pielęgniarek i położnych	11
6. Zespół Młodej Pielęgniarki i Położnej.....	12
7. Ośrodek Kształcenia ŚIPIP Plan szkoleń – II półrocze 2019 roku.....	12
8. Obchody Międzynarodowego Dnia Pielęgniarki i Położnej.....	15
9. Kondolencje	23
10. Podziękowania.....	26
11. Uroczyste wręczenie dyplomów specjalisty w Świętokrzyskiej Izbie Pielęgniarek i Położnych.....	27
12. Konferencja w Busku-Zdroju	28

Biuro Świętokrzyskiej Izby Pielęgniarek i Położnych		
Sekretariat tel. 41 300 26 62 izba@sipip.kielce.pl	poniedziałek, środa, piątek	7 ⁰⁰ – 15 ⁰⁰
	wtorek, czwartek	7 ⁰⁰ – 17 ⁰⁰
Prawo wykonywania zawodu, rejestr pielęgniarek i położnych tel. 41 315 61 87 prawo@sipip.kielce.pl	poniedziałek – piątek	7 ⁰⁰ – 15 ⁰⁰
Kasa	środa, czwartek	7 ³⁰ – 14 ⁰⁰
Radca prawny radcaprawny@sipip.kielce.pl	wtorek	8 ⁰⁰ – 10 ⁰⁰
	czwartek	14 ⁰⁰ – 16 ⁰⁰
Biblioteka	wtorek	10 ⁰⁰ – 17 ⁰⁰
	czwartek	8 ⁰⁰ – 15 ⁰⁰
Przewodnicząca Ewa Mikołajczyk przewodniczaca@sipip.kielce.pl	poniedziałek – piątek	7 ⁰⁰ – 15 ⁰⁰
Wiceprzewodnicząca Ewa Wojcieszek Wojcieszek@sipip.kielce.pl	poniedziałek – wtorek	7 ⁰⁰ – 14 ⁰⁰
	środa – czwartek	7 ⁰⁰ – 13 ⁰⁰
Sekretarz Jacek Gawłowski	poniedziałek	9 ⁰⁰ – 15 ⁰⁰
	wtorek	9 ⁰⁰ – 17 ⁰⁰
Skarbnik Izabela Oszmiana skarbnik@sipip.kielce.pl	poniedziałek, wtorek, środa, piątek	7 ⁰⁰ – 15 ⁰⁰
	czwartek	9 ⁰⁰ – 17 ⁰⁰
Okręgowy Rzecznik tel. 604 170 135 41 300 26 62, 41 315 61 87	Dyżury w dni posiedzeń Prezydium i Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych	10 ⁰⁰ – 14 ⁰⁰
Przewodniczący Okręgowego Sądu tel. 600 992 590 41 300 26 62, 41 315 61 87	Dyżury w dni posiedzeń Prezydium i Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych	10 ⁰⁰ – 14 ⁰⁰
Przewodnicząca Okręgowej Komisji Rewizyjnej tel. 606 390 267 41 300 26 62, 41 315 61 87	Dyżury w dni posiedzeń Prezydium i Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych	10 ⁰⁰ – 14 ⁰⁰
Ośrodek Kształcenia Podyplomowego ŚIPiP ksztalcenie@sipip.kielce.pl	wtorek	7 ⁰⁰ – 17 ⁰⁰
	poniedziałek, środa, czwartek, piątek	7 ⁰⁰ – 15 ⁰⁰
	tel. 662 282 958	

Wydawca:

Świętokrzyska Izba Pielęgniarek i Położnych w Kielcach
NIP 959-10-53-799

NUMERY KONT BANKOWYCH:

PEKAO S.A. o/Kielce 49 1240 4416 1111 0000 4959 3886
BGK o/Kielce 37 1130 1192 0027 6167 3620 0001



Adres wydawcy:

ul. Nowy Świat 32A, 25-522 Kielce
tel. 41 300 26 62, 41 315 61 87

www.sipip.kielce.pl,

e-mail: izba@sipip.kielce.pl

Numer 2 (207) 2019 r.

ISSN 1429-561X

Nakład: 1100 egz.

Data wydania: 15 lipca 2019 r.

Zespół redakcyjny:

Ewa Mikołajczyk, Ewa Wojcieszek, Izabela Oszmiana, Jacek Gawłowski, Henryka Majkowska, Aneta Zwierzchowska



Terminy posiedzeń w 2019 roku

Okręgowa Rada Pielęgniarek i Położnych:

23 kwietnia, 25 czerwca, 27 sierpnia, 22 października, 17 grudnia

Prezydium Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych:

10 kwietnia, 8 maja, 5 czerwca, 17 lipca, 7 sierpnia, 18 września, 9 października, 13 listopada

Pełnomocnicy:

25 czerwca, 24 września

Pielęgniarska kadra kierownicza/konsultanci, szpitale:

18 września

Pielęgniarska kadra kierownicza POZ:

17 września

Komisja Rewizyjna:

5 kwietnia, 10 maja, 7 czerwca, 6 września, 4 października, 8 listopada, 6 grudnia

Komisja kształcenia i doskonalenia zawodowego:

4 kwietnia, 7 maja, 6 czerwca, 11 lipca, 3 października, 7 listopada, 12 grudnia

Komisja socjalno-finansowa:

9 kwietnia, 7 maja, 11 czerwca, 16 lipca, 6 sierpnia, 17 września, 8 października, 12 listopada

Komisja etyki:

11 kwietnia, 6 czerwca, 12 września, 10 października

Zespół położnych:

7 czerwca, 20 września, 13 grudnia

Zespół pielęgniarek DPS:

12 czerwca, 18 września, 18 grudnia

Zespół medycyny nauczania i wychowania:

30 sierpnia, 18 grudnia

Regulaminy i wnioski dofinansowania kosztów doskonalenia zawodowego oraz przyznawania pomocy koleżeńskiej dostępne są na naszej stronie internetowej:

www.sipip.kielce.pl

Numer konta

Ośrodka Kształcenia Kadr Medycznych ŚIPiP

62 1240 4416 1111 0010 5707 3676

Sprawozdanie z działalności Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych w Kielcach za okres od 1 kwietnia do 12 czerwca 2019 r.

W okresie sprawozdawczym odbyło się 1 posiedzenie Okręgowej Rady, na której podjęto 11 uchwał. Posiedzenie Okręgowej Rady odbyło się 23 kwietnia 2019 roku.

Prezydium odbyło 3 posiedzenia na których przyjęto 216 uchwał. Posiedzenia Prezydium Okręgowej Rady odbyły się 10 kwietnia, 8 maja, 12 czerwca 2019 roku

Działalność Okręgowej Izby Pielęgniarek i Położnych w Kielcach w zakresie zadań przejętych od administracji państwowej w zakresie prawa wykonywania zawodu, rejestru pielęgniarek i położnych, rejestru praktyk pielęgniarek i położnych.

Zestawienie uchwał dotyczących prawa wykonywania zawodu i rejestru praktyk pielęgniarek i położnych podjętych w okresie sprawozdawczym przez Okręgową Radę/Prezydium

Uchwały w sprawie...	Liczba uchwał	Ilość	
		Pielęgniarki	Położne
Stwierdzenia prawa wykonywania zawodu i wpisu do rejestru	97	94	3
Wymiany prawa wykonywania zawodu	–	–	–
Wpisu do rejestru członków ŚIPiP	14	13	1
Skreślenia z rejestru	8	7	1
Skierowania na przeszkolenie po przerwie w wykonywaniu zawodu	4	4	–
Powołania komisji egzaminacyjnej do przeprowadzenia egzaminu po przerwie w wykonywaniu zawodu	4	3	1
Wydania nowego zaświadczenia o prawie prawa wykonywania zawodu	1	1	–
Zmiany w treści zaświadczenia o prawie wykonywania zawodu	–	–	–
W sprawie przyjęcia oświadczenia o zaprzestaniu wykonywania zawodu	–	–	–
W sprawie wydania zaświadczeń o odbytych przeszkoleniu po przerwie w wykonywaniu zawodu	–	–	–
W sprawie wykreślenia z rejestru podmiotów prowadzących działalność leczniczą	–	–	–
Zawieszenia prawa wykonywania zawodu pielęgniarki na okres trwania niezdolności do wykonywania zawodu	1	1	–

Funkcjonowanie Okręgowej Rady, Prezydium, Biura ŚIPiP

W terminie 4-5 czerwca odbył się w Warszawie i Nadzwyczajny Krajowy Zjazd Pielęgniarek i Położnych VII kadencji. Dodatkowe informacje na temat przebiegu zjazdu znajdują się w osobnym sprawozdaniu.

W siedzibie Okręgowej Izby Pielęgniarek i Położnych, w dniu 20.05.2019 roku odbyło się spotkanie przedstawicieli środowiska pielęgniarek i położnych z Sekretarzem Stanu w Ministerstwie Zdrowia, Panią Józefą Szczurek-Żelazko. Tematem spotkania była aktualna sytuacja w ochronie zdrowia, ze szczególnym uwzględnieniem problemów naszego środowiska oraz planowane zmiany.

Okręgowa Rada przyjęła materiał i protokół z XXXV Okręgowego Zjazdu.

Okręgowa Rada i Prezydium OR zapoznawała się z sytuacją w różnych jednostkach zatrudniających pielęgniarki i położne i podejmowała stosowne działania.

Cyklicznie odbywały się spotkania z osobami pełniącymi kierownicze funkcje pielęgniarskie w zakładach leczniczych, w tym także w POZ.

Okręgowa Rada podejmowała decyzje o wskazywaniu przedstawicieli Samorządu do rad społecznych podmiotów leczniczych.

Przedstawiciele OR uczestniczyli w komisjach konkursowych na stanowiska kierownicze w podmiotach leczniczych.

Cyklicznie odbywały się kontrole prowadzone przez Okręgową Komisję Rewizyjną.

Udzielono patronatu honorowego dla plebiscytu „Hipokrates Świętokrzyski”.

Przedstawiciel Okręgowej Rady, Wiceprzewodnicząca Ewa Wojcieszek, została uhonorowana odznaką „Za zasługi dla ochrony zdrowia”. Uroczystość odbyła się w Ministerstwie Zdrowia w dniu 13 maja 2019 roku.

Okręgowa Izba podejmowała interwencje w związku z dodatkowymi kwotami na wynagrodzenia, między innymi w gminach Secemin, Mastów.

Po raz kolejny prowadzono korespondencję ze Szpitalem w Sandomierzu w związku z wprowadzonymi tam zmianami w organizacji pracy pielęgniarek.

Interweniowano w sprawie nienależnych opłat nakładanych na pielęgniarki środowiska nauczania i wychowania w Skarżysku-Kamiennej.

Ważnym tematem były ponownie zlecenia lekarskie wykraczające poza zasady opisane w Charakterystyce Produktu Leczniczego. Uzyskano w tym zakresie stosowną opinię prawną.

Rejestr podmiotów prowadzących szkolenie podyplomowe pielęgniarek i położnych.

W okresie sprawozdawczym podjęto 6 uchwał w sprawie wpisu do rejestru podmiotów prowadzących kształcenie podyplomowe pielęgniarek i położnych: Akademia Zdrowia Izabela Łajs, OKK Hipokrates, Talmed, Fundacja Twórczych Kobiet

Opiniowanie aktów prawnych istotnych dla wykonywania zawodu pielęgniarki i zawodu położnej.

Przedstawiciele OR uczestniczyli w opiniowaniu aktów prawnych z zakresu ochrony zdrowia oraz norm zatrudnienia pielęgniarek i położnych.

Organizacja konferencji, spotkań szkoleniowych

Odbyły się obchody Dnia Pielęgniarki i Dnia Położnej z rozstrzygnięciem konkursu zasłużonych dla pielęgniarstwa, konferencji naukowo-szkoleniowej oraz części rozrywkowej, w miejscowości Ameliówka, uczestniczyło ponad 300 osób.

W siedzibie Izby zorganizowano szkolenie z zakresu prawa medycznego, uczestniczyło ponad 100 osób.

Podjęto decyzję o zorganizowaniu w Busku-Zdroju konferencji. Program i zakres konferencji będzie dostępny na stronie internetowej Izby.

Odbyła się kolejna już pielgrzymka pielęgniarek i położnych do

sanktuarium w Skarżysku-Kamiennej.

Przewodnicząca podjęła działania mające na celu zaktywizować do działania Zespół Młodej Pielęgniarki.

Podjęto decyzję o udziale w organizacji i objęcie patronatem IX Konferencji naukowej z okazji Światowego Dnia Choroby Alzheimera. Konferencja odbędzie się we wrześniu w siedzibie Izby.

Poczet sztandarowy i liczna reprezentacja pielęgniarek i położnych uczestniczyła w pielgrzymce pracowników ochrony zdrowia na Jasną Górę.

Współpraca z NFZ, Urzędem Marszałkowskim, Urzędem Wojewódzkim.

Przedstawiciele OR uczestniczyli w posiedzeniach Rady Społecznej Oddziału Wojewódzkiego Narodowego Funduszu Zdrowia.

Przewodnicząca Okręgowej Rady uczestniczyła w posiedzeniach Komisji Zdrowia Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego.

Przedstawiciele OR uczestniczyli w posiedzeniach Rad Społecznych SPZOZ.

Przewodnicząca OR wielokrotnie odbywała spotkania z przedstawicielami władzy publicznej w sprawach dotyczących osób wykonujących zawód pielęgniarki i położnej

Pozostałe uchwały Okręgowej Rady i Prezydium dotyczące działalności merytoryczno – organizacyjnej Samorządu:

Podjęto uchwały w zakresie finansowym i księgowym w celu usprawnienia działania biura ŚiPiP oraz związane z bieżącym funkcjonowaniem siedziby ŚiPiP w Kielcach. Podjęto w tych sprawach 4 uchwały.

Pomoc finansowa dla członków ŚiPiP

Prezydium Okręgowej Rady podjęło uchwały w sprawie przyznania pomocy koleżeńskiej dla 12 osób na kwotę 12 280 złotych. Prezydium podjęło również 3 uchwały w sprawie odmowy przyznania pomocy koleżeńskiej z powodu nie spełniania wymogów regulaminowych.

Kształcenie podyplomowe oraz działalność Ośrodka Kształcenia Podyplomowego Kadr Medycznych Świętokrzyskiej Izby Pielęgniarek i Położnych.

Bardzo ważna jest informacja o „niesolidnym” ośrodku prowadzącym kształcenie podyplomowe, „Interrete”, oraz instytucje

powiązane. Poszkodowane jest kilka tysięcy pielęgniarek w Polsce a ich straty oceniane są na kwotę kilku milionów złotych. W tej sprawie i innych nieprawidłowościach w zakresie kształcenia podyplomowego przedstawiciele Samorządu Zawodowego na bieżąco prowadzą rozmowy z Ministerstwem Zdrowia i Centrum Kształcenia Podyplomowego Pielęgniarek i Położnych w Warszawie. W okresie sprawozdawczym sprawa ta jest w dalszym ciągu aktualna.

Okręgowa Rada podjęła uchwały w sprawie organizacji w OKKM ŚiPiP kursów:

- Specjalistycznych – 6 uchwał.

Okręgowa Izba nawiązała współpracę z Wojewódzkim Ośrodkiem Medycyny Pracy w zakresie kształcenia podyplomowego organizowanego przez OKPKM ŚiPiP

Przedstawiciele OR uczestniczyli w komisjach egzaminacyjnych egzaminów kończących kształcenie podyplomowe.

Dofinansowanie kosztów kształcenia podyplomowego udzielane członkom ŚiPiP zgodnie z regulaminem

Na posiedzeniach Okręgowej Rady oraz Prezydium Okręgowej Rady podjęto 25 uchwał w sprawie przyznania dofinansowania do różnych form kształcenia podyplomowego w kwotach określonych w regulaminie dofinansowania oraz 47 uchwał w sprawie odmowy przyznania dofinansowania. Przyczyną odmowy dofinansowania były wnioski o dofinansowanie wykraczające poza zakres objęty regulaminem (40 wniosków), nie spełnienie warunków regulaminu lub wniosek o dofinansowanie kursu organizowanego przez organizatora innego niż OKKM ŚiPiP w Kielcach, w sytuacji gdy OKKM ŚiPiP w Kielcach organizował kurs którego dotyczył wniosek, nierzadko w tym samym terminie co organizator zewnętrzny.

Z dofinansowania skorzystało łącznie 213 osób na kwotę 47 466,86 złotych, w tym 30 osób uczestniczyło w formach kształcenia w całości finansowanych przez ŚiPiP w Kielcach.

Z dofinansowania do kursów kwalifikacyjnych skorzystało 10 osób na kwotę 6000 złotych.

Z dofinansowania do kursów specjalistycznych skorzystało 155 osoby na kwotę 31 000 złotych.

Z dofinansowania do konferencji naukowych skorzystało 18 osób na kwotę 6766,86 złotych.

7 członków komisji. Opracowywano wnioski o przyznanie pomocy finansowej członkom samorządu. Wnioski zaopiniowane pozytywnie i negatywnie przekazano do zatwierdzenia PORPiP w Kielcach. Sekretarz ORPiP Jacek Gawłowski uczestniczył w posiedzeniu Rady Społecznej w SPZOZ MSWiA w Kielcach.

16 stycznia

Posiedzenie Prezydium Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych. W posiedzeniu uczestniczyło 9 członków prezydium.

22-25 stycznia

Szkolenie dla zespołu pielęgniarek środowiska nauczania i wychowania.

24 stycznia

Odbyło się spotkanie komisji Etyki działającej przy ŚiPiP w Kielcach. Posiedzenie Okręgowej Komisji Rewizyjnej.

29 stycznia

Posiedzenie Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych ŚiPiP. W posiedzeniu uczestniczyło 21 członków Rady.

Przewodnicząca ORPiP Ewa Mikołajczyk uczestniczyła w posie-

Kalendarium

Ewa Wojcieszek

7-8 stycznia

W Warszawie odbyła się I Krajowa Konferencja Pielęgniarskiej Kadry Zarządzającej – „Nowe Wyzwania Pielęgniarstwa w 2019”. W konferencji udział wzięli członkowie Prezydium ORPiP, Przewodnicząca ORPiP Ewa Mikołajczyk, skarbnik ORPiP Izabela Oszmiana, Anna Łoś-Wróbel, Jadwiga Maciejska.

8 stycznia

Sekretarz ORPiP Jacek Gawłowski uczestniczył w posiedzeniu Prezydium Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych w Warszawie.

14 stycznia

Sekretarz ORPiP Jacek Gawłowski uczestniczył w posiedzeniu Rady Społecznej w GZOZ w Waśniowie

15 stycznia

Posiedzenie Komisji Finansowej. W pracach komisji uczestniczyło

dzeniu Rady Społecznej w Wojskowej Specjalistycznej Przychodni Lekarskiej SPZOZ w Kielcach.

31 stycznia

Posiedzenie Komisji Kształcenia. W pracach komisji uczestniczyło 7 członków komisji. Opracowywano wnioski o przyznanie dofinansowania kosztów kształcenia podyplomowego. Wnioski zaopiniowane pozytywnie i negatywnie przekazano do zatwierdzenia PORPiP w Kielcach.

5 lutego

Posiedzenie Komisji Finansowej. W pracach komisji uczestniczyło 7 członków komisji. Opracowywano wnioski o przyznanie pomocy finansowej członkom samorządu. Wnioski zaopiniowane pozytywnie i negatywnie przekazano do zatwierdzenia PORPiP w Kielcach.

6 lutego

Posiedzenie Prezydium Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych. W posiedzeniu uczestniczyło 7 członków prezydium.

7 lutego

Skarbnik ORPiP Izabela Oszmiana uczestniczyła w posiedzeniu Rady Społecznej w ZOZ w Pińczowie.

14 lutego

Sekretarz ORPiP Jacek Gawłowski uczestniczył w posiedzeniu Prezydium Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych w Warszawie. Odbyło się spotkanie komisji Etyki działającej przy ŚiPiP w Kielcach.

19 lutego

Przewodnicząca ORPiP Ewa Mikołajczyk uczestniczyła w posiedzeniu Rady Społecznej w Samodzielnym Publicznym ZOZ w Busku Zdroju oraz w posiedzeniu Rady Oddziału Świętokrzyskiego Oddziału Wojewódzkiego NFZ w Kielcach.

21 lutego

Przewodnicząca ORPiP Ewa Mikołajczyk uczestniczyła w posiedzeniu Komisji Zdrowia, Polityki Społecznej i Spraw Rodziny Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego w Kielcach.

22 lutego

Posiedzenie Okręgowej Komisji Rewizyjnej.

26 lutego

W ŚiPiP w Kielcach odbyło się spotkanie pełnomocników, które prowadziła Przewodnicząca ORPiP Ewa Mikołajczyk. W spotkaniu udział wzięło 29 osób. Sekretarz ORPiP Jacek Gawłowski uczestniczył w posiedzeniu Rady Społecznej w ZOZ w Ostrowcu Świętokrzyskim.

28 lutego

Skarbnik ORPiP Izabela Oszmiana uczestniczyła w posiedzeniu Rady Społecznej w Świętokrzyskim Centrum Matki i Noworodka w Kielcach.

Posiedzenie Komisji Kształcenia. W pracach komisji uczestniczyło 6 członków komisji. Opracowywano wnioski o przyznanie dofinansowania kosztów kształcenia podyplomowego. Wnioski zaopiniowane pozytywnie i negatywnie przekazano do zatwierdzenia PORPiP w Kielcach.

5 marca

Posiedzenie Komisji Finansowej. W pracach komisji uczestniczyło 7 członków komisji. Opracowywano wnioski o przyznanie pomocy

finansowej członkom samorządu. Wnioski zaopiniowane pozytywnie i negatywnie przekazano do zatwierdzenia PORPiP w Kielcach.

6 marca

Posiedzenie Prezydium Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych. W posiedzeniu uczestniczyło 9 członków prezydium. Zespół pielęgniarek pracujących w DPS.

7 marca

Skarbnik ORPiP Izabela Oszmiana uczestniczyła w posiedzeniu Rady Społecznej w SPZOZ w Wodzisławiu oraz w SPZOZ w Chmielniku.

8 marca

Przewodnicząca ORPiP Ewa Mikołajczyk uczestniczyła w konferencji – „Akademia Leczenia Odleżyn – STOP odleżynom”.

11 marca

W ŚiPiP w Kielcach został przeprowadzony egzamin dla pielęgniarek, które odbyły przeszkolenie po przerwie dłuższej niż 5 lat w ostatnich 6-ciu latach w wykonywaniu zawodu. Egzamin zdała 1 pielęgniarka.

14 marca

Odbył się XXXV Okręgowy Sprawozdawczy Zjazd Pielęgniarek i Położnych.

19 marca

Sekretarz ORPiP Jacek Gawłowski uczestniczył w posiedzeniu Prezydium Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych w Warszawie. Przewodnicząca ORPiP Ewa Mikołajczyk uczestniczyła w posiedzeniu Rady Społecznej Wojewódzkiego Szpitala Zespołonego w Kielcach.

20 marca

Przewodnicząca ORPiP Ewa Mikołajczyk uczestniczyła w posiedzeniu Rady Społecznej Świętokrzyskiego Centrum Psychiatrii w Morawicy.

21-22 marca

Przewodnicząca ORPiP Ewa Mikołajczyk, Sekretarz ORPiP Jacek Gawłowski uczestniczyli w posiedzeniu Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych w Warszawie.

22 marca

Konferencja w siedzibie izby – „Postępowanie z raną przewlekłą” Spotkanie zespołu położnych.

26 marca

W siedzibie ŚiPiP w Kielcach odbyło się spotkanie Kierowniczej Kadry Pielęgniarskiej placówek Lecznictwa Zamkniętego oraz Konsultantów Wojewódzkich w dziedzinach Pielęgniarnictwa. Spotkanie prowadziła Przewodnicząca ORPiP Ewa Mikołajczyk.

27 marca

W siedzibie ŚiPiP w Kielcach odbyło się spotkanie Kierowniczej Kadry Pielęgniarskiej Podstawowej Opieki Zdrowotnej. Szkolenie zespołu Pielęgniarek Rodzinnych.

28 marca

Przewodnicząca ORPiP Ewa Mikołajczyk uczestniczyła w posiedzeniu Rady Społecznej Wojewódzkiego Ośrodka Medycyny Pracy w Kielcach.

Sprawozdanie z I Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Pielęgniarek i Położnych VII kadencji

W dniach 4-5 czerwca 2019 roku odbył się I Nadzwyczajny Krajowy Zjazd Pielęgniarek i Położnych VII kadencji.

Zjazd poprzedzony został posiedzeniem Prezydium Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych w dniu 3 czerwca, natomiast po jego zakończeniu w dniach 5-6 czerwca odbyło się posiedzenie Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych.

W Krajowym Zjeździe uczestniczyło ponad 80% wybranych w VII kadencji delegatów, w tym delegaci reprezentujący Świętokrzyską Izbę Pielęgniarek i Położnych.

Zjazd otworzyła Prezes Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych Zofia Małas.

Po otwarciu zjazdu głos zabrali zaproszenie goście, w tym Sekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia-Józefa Szczurek-Żelazko.

Następnie dokonano wyboru Przewodniczącego Zjazdu-Pani Teresa Kruczkowska, Przewodnicząca Okręgowej Izby Pielęgniarek i Położnych w Poznaniu. Następnie dokonano wyboru Prezydium Zjazdu, Zastępców Przewodniczącego, Sekretarzy i Członków Prezydium.

Po wyborze Komisji Mandatowej, Przewodniczący Komisji przedłożył sprawozdanie które potwierdziło prawomocność zjazdu.

Następnie przystąpiono do przyjęcia porządku obrad. Z sali zgłoszono propozycję wykreślenia z porządku obrad Zjazdu punktu „Składka członkowska – wysokość oraz zasady jej podziału”. Zdecydowaną większością głosów wykreślono ten punkt z porządku obrad.

Wybrano komisje zjazdowe: Uchwał i Wniosków oraz Skrutacyjną.

Krajowy Zjazd zajął się procedowaniem i przyjął w głosowaniach: Regulamin Krajowego Zjazdu Pielęgniarek i Położnych, Regulamin wyborów do organów izb oraz tryb odwoływania ich członków, Regulamin organów Naczelnej Izby Pielęgniarek i Położ-

nych, Ramowe regulaminy organów okręgowych izb pielęgniarek i położnych.

Dość długo dyskusja trwała przy propozycji przyjęcia „Wykazu stanowisk w organach izb pielęgniarek i położnych, których pełnienie może być wynagradzane. Nie podlegało dyskusji że w związku z ogromnym wzrostem ilości zadań szczególnie Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej, katalog stanowisk musi ulec rozszerzeniu, natomiast kontrowersje wzbudzało, że nie wszystkie stanowiska mogą być wynagradzane.

Drugi dzień Zjazdu rozpoczął się od przyjęcia Zasad gospodarki finansowej Naczelnej Izby Pielęgniarek i Położnych. Następną sprawą była dyskusja i przyjęcie Procedury przeprowadzania wizytacji pielęgniarek lub położnych wykonujących zawód w ramach praktyki zawodowej wpisanej do rejestru podmiotów wykonujących działalność leczniczą.

Po przerwie doktor habilitowany nauk prawnych Dorota Karkowska przedstawiła problem licencjonowania zawodów „pielęgniarki” i „położnej”. Podjęła próbę zdefiniowania licencjonowania zawodów w świetle obowiązującego stanu prawnego oraz wstępne założenia regulacji dotyczących licencjonowania/certyfikowania. Wywiązała się dyskusja z której można wysnuć konkluzję o braku poparcia dla prac w tym kierunku.

Po przedstawieniu sprawozdań komisji zjazdowych I Nadzwyczajny Krajowy Zjazd Pielęgniarek i Położnych VII kadencji został zamknięty.

Po zakończeniu Zjazdu rozpoczęło się posiedzenie Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych, na którym podjęto decyzje związane z przyjętymi na Krajowym Zjeździe dokumentami.

Szczegółowy wykaz uchwał podjętych na Krajowym Zjeździe, Prezydium i Naczelnej Radzie znajduje się na stronie internetowej Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych.

Jacek Gawłowski

OPINIE PRAWNE I KONSULTANTÓW

Opinia w sprawie opłat pobieranych od pielęgniarek środowiska nauczania i wychowania z tytułu użytkowania gabinetu w szkole

Kielce 26 lutego 2019 r.

Opinia prawna

Sporządzona na podstawie art. 6 ust. 1 w zw. z art. 8 ust. 1 ustawy z 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. t. jednolity z 2002, nr 123, poz. 1059 z późn. zm.) opisująca problem interpretacyjny związany ze stosowaniem ustawy Prawo oświatowe i ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Ustawa z dnia 14 grudnia 2016 r. Prawo oświatowe (Dz.U.2018.996 tj. z dnia 2018.05.24) zwana w dalszej części ustawą oświatową, w art. 103 określa standardy wyposażenia szkół publicznych w urządzenia służące do realizacji zadań statutowych w zakresie działalności dydaktycznej, wychowawczej i opiekuńczej szkół. Tak opisany standard nauki, wychowania i opieki w szkołach publicznych zapewnia uczniom możliwość korzystania z:

- 1) pomieszczeń do nauki z niezbędnym wyposażeniem;
- 2) biblioteki;
- 3) świetlicy - w przypadku szkoły podstawowej i szkoły prowadzącej kształcenie specjalne, o której mowa w art. 127 ust. 1;
- 4) gabinetu profilaktyki zdrowotnej spełniającego szczegółowe wymagania, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 22 ust. 3 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2018 r. poz. 160, 138 i 650), oraz wyposażonego w sprzęt, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 31d ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1938, z późn. zm.) w części dotyczącej warunków realizacji świadczeń gwarantowanych pielęgniarki lub higienistki szkolnej. Przez działalność statutową należy rozumieć zarówno dążenie

do realizacji celów opisanych w art. 1 ustawy oświatowej (ujęcie szerokie), jak i w znaczeniu ścisłym, dążenie do realizacji tych celów i zadań szkoły wynikających z przepisów prawa w sposób ich wykonywania zawarty w statucie szkoły. Niezależnie jednak od sposobu definiowania działalności statutowej, mieści się w tym pojęciu zapewnienie ochrony zdrowia i profilaktyka zdrowotna realizowana przez pielęgniarkę w gabinecie, o którym mowa wyżej, jako świadczenia gwarantowane uczniom.

Tym samym skoro szkoła ma ustawowy obowiązek prowadzenia takiego odpowiednio wyposażonego gabinetu w ramach swojej działalności statutowej, to stanowi on immanentny składnik nieruchomości budynkowej zwolnionej z podatku od nieruchomości, na podstawie art. 7 ust.2 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Podkreślenia wymaga stanowisko, zgodnie z którym realizacja świadczeń w gabinecie profilaktyki zdrowotnej mieści się w pojęciu działalności statutowej szkoły i z tego powodu nie może być utożsamiane z działalnością gospodarczą rozumianą jako świadczenie usług powszechnych. Dodatkowo zwrócić należy uwagę, że adresatem świadczeń udzielanych przez pielęgniarkę w szkole są wyłącznie uczniowie tej placówki. Tym samym stanowisko organu podatkowego w zakresie oczekiwania od pielęgniarki działającej na rzecz adresatów świadczeń gwarantowanych zapłaty podatku od nieruchomości wydaje się być nieuprawnione, a pielęgniarki korzystając z gabinetów profilaktyki zdrowotnej nie realizują w nich żadnych innych rodzajów świadczeń zdrowotnych.

radca prawny Przemysław Majewski

Wyjaśnienia dotyczące zasad wynagradzania za prace w niedzielę, święta i w dniach wolnych od pracy, porze nocnej i godzinach nadliczbowych przez pielęgniarki i położne

W związku z licznymi pytaniami kierowanymi przez osoby mające prawo wykonywania zawodu pielęgniarki bądź prawo wykonywania zawodu położnej, a które są zatrudnione w systemie pracy zmianowej w podmiocie leczniczym wykonującym działalność leczniczą w rodzaju stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne wyjaśniam:

USTAWA z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (tekst jednolity z 2018, poz. 2190), zwana w dalszej części ustawą, określa normy czasu pracy pracowników podmiotów leczniczych (art. 1 pkt. 4), co oznacza, że stanowi *lex specialis* w stosunku do Kodeksu pracy. Ma to umocowanie w art. 9 par 1 kp, który wprost wskazuje jako źródło prawa pracy również przepisy innych ustaw i aktów wykonawczych określające prawa i obowiązki pracowników i pracodawców oraz w art. 5 kp, który wskazuje, że jeżeli stosunek pracy określonej kategorii pracowników regulują przepisy szczególne, przepisy kodeksu stosuje się w zakresie nieuregulowanym tymi przepisami. Tym samym przepisy ustawy o działalności leczniczej w zakresie regulacji dotyczących czasu pracy mają pierwszeństwo przed regulacjami kodeksowymi. Zgodnie więc z treścią art. 99 ustawy, Pracownikom wykonującym zawód medyczny, zatrudnionym w systemie pracy zmianowej w podmiocie leczniczym wykonującym działalność leczniczą w rodzaju stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne przysługuje dodatek w wysokości:

- 1) co najmniej 65% stawki godzinowej wynagrodzenia zasadniczego, obliczanej zgodnie z art. 98 ust. 3, za każdą godzinę pracy wykonywanej w porze nocnej;
- 2) co najmniej 45% stawki godzinowej wynagrodzenia zasadniczego, obliczanej zgodnie z art. 98 ust. 3, za każdą godzinę pracy wykonywanej w porze dziennej w niedziele i święta oraz dni wolne od pracy wynikające z przeciętnie pięciodniowego tygodnia pracy.

Oznacza to tyle, że godzinową stawkę wynagrodzenia zasadniczego oblicza się, dzieląc kwotę miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego wynikającą z osobistego zaszerogowania pracownika przez liczbę godzin pracy przypadających do przepracowania w danym miesiącu.

Wypłata dodatku za każdą godzinę pracy wykonywanej w porze dziennej w niedziele i święta oraz dni wolne od pracy jest niezależna od prawa do wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych. Jeżeli więc praca wykonywana w tym czasie była również pracą w godzinach nadliczbowych, to pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia za tak przepracowane godziny zgodnie z zasadami opisanymi w art. 151(1) kp.

Skoro ustawodawca w sposób, który nie budzi wątpliwości wskazał, że za prace w porze nocnej oraz w niedziele i święta i dni wolne od pracy przysługuje dodatek, to oznacza, że oprócz wynagrodzenia zasadniczego za prace w tym czasie pracownikowi wykonującemu zawód medyczny należy się odpowiedni dodatek (w odpowiedniej wysokości). Podobnie ustawodawca uregulował wynagrodzenia za prace w godzinach nadliczbowych.

Takie rozumienie przepisu znalazło potwierdzenie w orzecznictwie Sądu Najwyższego (tak wyrok z dnia 13 lipca 2017 r. sygn. akt III PK 119/16, wyrok z dnia 22 lutego 2017 sygn.akt III BP 2/16 i przywołane tam stanowisko doktryny i judykatury). Z art. 99 ustawy z 2011 r. o działalności leczniczej wynika, iż przesłanką nabycia prawa do dodatku jest wykonywanie działalności leczniczej w rodzaju stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne odnoszone do podmiotu leczniczego, a nie do pracownika lub jednostki organizacyjnej w której świadczy on pracę. Przeciwna interpretacja tej ustawowej przesłanki prowadziłaby do zaakceptowania nierównego traktowania pracowników wykonujących u tego samego pracodawcy pracę tego samego rodzaju (zmianową, w niedziele i święta, dni wolne od pracy i w nocy), gdyż zatrudnienia w różnych jednostkach organizacyjnych nie można uznać za dopuszczalne kryterium różnicujące pracownicze uprawnienia płacowe. Taka interpretacja naruszałaby więc z pewnością art. 18^{3c} k.p.

Pracownicy mają bowiem prawo do jednakowego wynagrodzenia za jednakową pracę lub pracę o jednakowej wartości (art. 18^{3c} par. 1 k.p.). Wynagrodzenie, o którym mowa w § 1, obejmuje wszystkie składniki wynagrodzenia, bez względu na ich nazwę i charakter, a także inne świadczenia związane z pracą, przyznawane pracownikom w formie pieniężnej lub w innej formie niż pieniężna.

Ze względu na zaistnienie w roku 2018 szczególnego wyjątku (odstępstwa) jakim był dzień 12 listopada 2018 r., kwestia ta także wymaga omówienia. Regulacja kodeksowa zawarta w art. 151⁹§1 wskazuje, że dniami wolnymi od pracy są niedziele i święta określone w przepisach o dniach wolnych od pracy. Co oznacza, że w tej materii ma także zastosowanie epizodyczna ustawa z dnia 7 listopada 2018 o ustanowieniu Święta Narodowego z okazji Setnej Rocznicy Odzyskania Niepodległości RP (Dz.U. poz.2117) statuująca w roku 2018 dzień 12 listopada Świętem Narodowym wolnym od pracy. Ponieważ kodeks pracy w art.151¹⁰ pkt. 9) lit.f dozwala na pracę w święta przy wykonywaniu prac koniecznych ze względu na ich użyteczność społeczną i codzienne

potrzeby ludności, w szczególności w zakładach opieki zdrowotnej i innych placówkach służby zdrowia przeznaczonych dla osób, których stan zdrowia wymaga całodobowych lub całodziennych świadczeń zdrowotnych, a ustawa epizodyczna w art. 3 ust. 1 dodatkowo wskazała, że świadczenia opieki zdrowotnej w szpitalach i świadczenia opieki zdrowotnej w ambulatoryjnej opiece zdrowotnej udzielane na podstawie ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1510, z późn. zm.), które mają być udzielone w dniu 12 listopada 2018 r. w godzinach ich udzielania przez świadczeniodawcę, który zawarł umowę o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej, są udzielane w dniu 12 listopada 2018 r. według zaplanowanej na ten dzień kolejności zgłoszenia.

Tym samym zgodnie z zasadami organizacji pracy określonej w art. 151⁹ §2 kp za pracę w niedzielę i święto, w przypadkach, o których mowa w art. 151¹⁰, uważa się pracę wykonywaną między godziną 6.00 w tym dniu a godziną 6.00 w następnym dniu, chyba że u danego pracodawcy została ustalona inna godzina.

W konkluzji należy stwierdzić, że od godziny 6.00 w poniedziałek 12 listopada 2018 do godziny 6.00 we wtorek 13 listopada 2018 przysługuje dodatek za prace wskazany w art. 99 ustawy, tj. za pracę w porze dziennej i za pracę w porze nocnej. Natomiast jeżeli tak wykonywana praca miała charakter pracy w godzinach nadliczbowych, to za tak wykonaną pracę pracownikowi oprócz normalnego wynagrodzenia, przysługuje dodatek opisany w art 151(1) kp.

Opracował: r.pr. Przemysław Majewski

Opinia Konsultanta Krajowego w sprawie leku Olfen i Dicloratio

Pani Beata Ostrzycka
Konsultant Krajowy w dziedzinie pielęgniarstwa rodzinnego

Szanowna Pani Konsultant

Mając na uwadze ostatnie spotkanie Konsultantów Krajowych i Konsultantów Wojewódzkich w poszczególnych dziedzinach pielęgniarstwa, które odbyło się w Ministerstwie Zdrowia, na którym podjęto decyzję o konieczności przesyłania opinii Konsultantów Wojewódzkich do Konsultantów Krajowych, celem wydania jednolitej i ostatecznej opinii w sprawie, zwracam się do Pani Konsultant z uprzejmą prośbą o wydanie jednoznacznej opinii, dotyczącej podawania leków: Dicloratio 75 mg i Olfen 75 mg w postaci iniekcji domięśniowej w domu pacjenta. W załączeniu przesyłam opinie:

KONSULTANT KRAJOWY w Dziedzinie Pielęgniarstwa Rodzinnego – Beata Ostrzycka OPINIA

W sprawie podawania przez pielęgniarki podstawowej opieki zdrowotnej produktów leczniczych o nazwie Olfen 75 mg – roztwór do wstrzykiwań oraz Dicloratio 75 mg – roztwór do wstrzykiwań w warunkach domowych, gabinecie pielęgniarki POZ oraz gabinecie zabiegowym lekarza POZ.

Mając na uwadze zgłaszane problemy przez świadczeniodawców realizujących – świadczenia gwarantowane z zakresu podstawowej opieki zdrowotnej (rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 24 września 2013 roku – Dz.U. 2016 poz.86) przedstawiam przedmiotową opinię:

Wszystkie preparaty lecznicze zarejestrowane w Rzeczypospolitej Polskiej powinny być podawane z bezwzględnym przestrzeganiem zaleceń producenta produktu leczniczego.

Preparat o nazwie Olfen 75 mg zawiera informacje w charakterystyce produktu leczniczego takie jak: „ze względu na możliwość wystąpienia reakcji anafilaktycznej, również wstrząsu, pacjenci muszą być pod obserwacją przez co najmniej godzinę po wstrzyknięciu domięśniowym produktu Olfen 75 mg, w pobliżu działającej aparatury ratowniczej, preparat o nazwie Dicloratio 75 mg zawiera opis „w związku z możliwością wystąpienia reakcji anafilaktycznej, w tym wstrząsu anafilaktycznego, musi być dostępny prawidłowo funkcjonujący sprzęt niezbędny w nagłych przypadkach. Pacjenta należy obserwować, co najmniej 1 godzinę, po wstrzyknięciu produktu leczniczego.

Wobec powyższego zapisu pielęgniarka podstawowej opieki zdrowotnej, realizująca świadczenia w zakresie pielęgniarstwa POZ – nie zapewnia w gabinecie pielęgniarki POZ aparatury ratowniczej, gdyż nie wynika to z rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 24 września 2013 roku w sprawie świadczeń gwarantowanych z zakresu podstawowej opieki zdrowotnej – wykaz świadczeń gwarantowanych pielęgniarstwa

1. Pani Alicji Stanikowskiej Konsultanta Wojewódzkiego w Dziedzinie Pielęgniarstwa Rodzinnego, wydaną dnia 4 lutego 2019 r. w sprawie podawania iniekcji domięśniowej produktów leczniczych Olfen 75 mg, Dicloratio 75 mg w domu pacjenta, w gabinecie pielęgniarki podstawowej opieki zdrowotnej,
2. Pani Małgorzaty Konarskiej Konsultanta Wojewódzkiego w Dziedzinie Pielęgniarstwa Rodzinnego, wydaną dnia 14 marca 2019 r. w sprawie podawania produktów leczniczych o nazwie: Dicloratio (75 mg+20 mg) 2 ml roztwór do wstrzykiwań, Olfen 75 roztwór do wstrzykiwań przez pielęgniarki podstawowej opieki zdrowotnej.

**Z wyrazami szacunku
Prezes NRPIP, Zofia Małas**

POZ oraz warunki realizacji. Jednocześnie w warunkach domowych również nie zapewnia w neseserze pielęgniarki aparatury ratowniczej.

Dlatego też pielęgniarka podstawowej opieki zdrowotnej w gabinecie pielęgniarki POZ oraz w warunkach domowych nie może realizować świadczenia jakim jest podawanie drogą domięśniową preparatów Olfen 75 mg i Dicloratio 75 mg.

Jednocześnie zapisy rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 24 września 2013 roku w sprawie świadczeń gwarantowanych z zakresu podstawowej opieki zdrowotnej, załącznik nr 1 – wykaz świadczeń gwarantowanych lekarza podstawowej opieki zdrowotnej oraz warunki ich realizacji wskazują na obowiązek posiadania sprzętu i aparatury niezbędnej do udzielania pierwszej pomocy lekarskiej w sytuacji zagrożenia życia i stanowią niezbędną część wyposażenia gabinetu zabiegowego.

Dlatego też w przypadku, gdy gabinet pielęgniarki POZ jest jednocześnie gabinetem zabiegowym lekarza POZ, lub oba te świadczenia są realizowane pod jednym adresem nie ma podstaw do odmowy wykonania świadczenia jakim jest iniekcja domięśniowa preparatu Olfen 75 mg oraz Dicloratio 75 mg.

Ponadto pielęgniarka może odmówić udzielenia świadczenia na podstawie ustawy z dnia 15 lipca 2011 roku o zawodach pielęgniarstwa i położnej (Dz.U. 2014, poz. 1435). Ustawa określa zasady i prawo odmowy do wykonania zlecenia lekarskiego, w przypadkach określonych przedmiotową ustawą. Wykonanie świadczenia zleczonego przez lekarza, które jest niezgodne z zaleceniami producenta może być podstawą do odmowy wykonania tego zlecenia.

Lekarze ubezpieczenia zdrowotnego wydając skierowanie na realizację zleceń pozostających w zakresie zadań pielęgniarstwa POZ powinni zapoznać się z zaleceniami producenta i zgodne z nimi wydać skierowanie do pielęgniarki POZ uwzględniając jednocześnie zapisy obowiązujących rozporządzeń.

**Beata Ostrzycka
Konsultant Krajowy w dziedzinie pielęgniarstwa rodzinnego**

Adaptacja zawodowa pielęgniarek i położnych

mgr Ewelina Tymoszek, Specjalista w dziedzinie pielęgniarstwa operacyjnego

Adaptacja zawodowa to proces związany z przystosowaniem pracownika do norm i zasad panujących w środowisku pracy, jak również akceptacji nowej funkcji i pozycji społecznej. Nowy pracownik praktycznie przystosowuje się do nowych warunków pracy.

W tym czasie poznaje wymagania na objętym stanowisku pracy:

- rodzaj i zakres czynności,
- metody pracy,
- obsługę urządzeń, aparatury medycznej,
- fizyczno-organizacyjne warunki,
- wymagania bezpieczeństwa i higieny pracy.

Przygotowuje się do wykonywania powierzonych zadań m.in. poprzez nabycie określonych sprawności manualnych czy osiągnięcie samodzielności zawodowej. W tym czasie pracownik uczy się komunikowania w zespole.

Adaptacja zawodowa jest kolejnym etapem procesu rekrutacji, którego nadrzędne cele to: przystosowanie pracownika do warunków i wymagań na danym stanowisku pracy oraz uzyskanie w jak najkrótszym czasie oczekiwanej wydajności i umożliwienie bezstresowego rozpoczęcia pracy nowo zatrudnionej osoby. Dotyczy zarówno pracowników rozpoczynających swoją pierwszą pracę, nowo przyjętych lub zmieniających miejsce pracy.

Pierwsze dni nowej pracy to okres niepewności, niepokoju i napięcia emocjonalnego. Wtedy formuje się określona postawa wobec nowego otoczenia, która w przyszłości może decydująco wpłynąć na motywację do pracy. Dalszy rozwój zawodowy, chęć pozostania w zespole lub odejście z pracy, a nawet odejście od zawodu – to częste następstwa funkcjonowania w nowym środowisku.

Aby proces adaptacji zakończył się sukcesem trzeba zapewnić odpowiedni program adaptacji obejmujący następujące etapy:

1. Wprowadzenie na stanowisko pracy
2. Praktyczne przystosowanie
3. Ocenę wyników i wnioski dotyczące dalszego rozwoju zawodowego pracownika.

W pierwszym etapie następuje zapoznanie się z historią, misją i celami organizacji, przez co kształtują się więzi i integracja pracownika z organizacją. Pracownik poznaje zasady funkcjonowania organizacji, jej regulamin organizacyjny oraz system wynagrodzenia, motywacji i oceny pracowniczej. Tak ogromna dawka informacji przekazana w krótkim czasie może doprowadzić do przeładowania pamięci i może się przyczynić do zwiększenia poziomu stresu u pracownika. Pomocny może okazać się dokument stanowiskowy, zawierający zebrane informacje, z którym pracownik może się zapoznać w dogodnym momencie.

W drugim etapie pracownik zapoznaje się z dokumentem opisu stanowiska pracy, z zakresem zadań i swoich obowiązków, z wyposażeniem stanowiskowym oraz uczestniczy w szkoleniach z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy. Od momentu rozpoczęcia pracy wymaga się szczególnie od pielęgniarki odpowiedzialności za siebie i swoje zachowanie wobec pacjenta, jego rodziny oraz współpracowników. To oni tworzą jej środowisko pracy dość mocno zróżnicowane pod względem przyjętych norm i oczekiwań, którym pielęgniarka musi sprostać.

Wiele pielęgniarek w pierwszych dniach pracy czuje się niepewnie. Sposób, w jaki nowa pielęgniarka zostaje wprowadzona do zespołu terapeutycznego, jest częściowym sprawdzianem podmiotowego podejścia do pracowników, którzy stanowią potencjał szpitala czy innej jednostki organizacyjnej. Na etapie praktycznego przystosowania pracownika na stanowisku pracy ważną rolę odgrywa wyznaczony opiekun adaptacji zawodowej.

Jest to istotne w przypadku absolwentów, którzy posiadają dużo wiedzy teoretycznej, natomiast nie mają umiejętności praktycznych. Opiekun posiadający duże doświadczenie i umiejętności zawodowe jest wielką pomocą dla nowo przyjętego pracownika w czasie nabywania doświadczenia zawodowego. Jest to szczególnie ważne dla pielęgniarek, gdyż wymaga się od nich nie tylko wiedzy zawodowej, ale również umiejętności manualnych w wykonywaniu czynności medycznych.

Nowe stanowisko pracy, urządzenia, sprzęt medyczny, obserwacja wykonywanych czynności – to bodźce mogące wywołać stres i przemęczenie pracownika. Dlatego część praktyczna adaptacji pracownika powinna być realizowana etapami z oceną ich przyswajalności.

Zakończeniem procesu adaptacji zawodowej jest ocena pracownika. Podstawą oceny może być opinia bezpośredniego przełożonego lub arkusz ocen prowadzony przez opiekuna adaptacji. Stosowanie oceny na zakończenie procesu adaptacji stymuluje nowych pracowników i stażystów do wydajniejszej pracy, wymusza kontrolę własnych zachowań, a także umożliwia ustalenie przez przełożonych i samego pracownika przydatności do określonej pracy.

Proces rekrutacji i selekcji jest kosztowny, czasochłonny i nie powinien zakończyć się na etapie zatrudnienia pracownika. Integralną jego częścią jest okres adaptacji zawodowej.

W tym czasie następuje etap rozwinięcia motywacji do pracy i identyfikacji zawodowej pracownika, która wyraża się poprzez: zaangażowanie emocjonalne na rzecz realizowanych zadań w miejscu pracy, uznanie celów i zasad wspólnego działania, utożsamienie interesu własnego z interesem zakładu pracy, utożsamienie siebie z pełnioną funkcją, odpowiedzialność za prawidłowe funkcjonowanie własnego zakładu pracy. Tylko w takiej sytuacji rekrutacja kończy się sukcesem dla firmy oraz przynosi satysfakcję dla pracownika i wymierne korzyści dla organizacji.

Czynniki wpływające na proces adaptacji dotyczą pracodawcy, jak również pracownika.

Do czynników dotyczących pracodawcy należy zaliczyć:

- 1) rekrutację pracownika,
- 2) stanowisko pracy i jego opisy,
- 3) środowisko pracy,
- 4) opiekuna adaptacji zawodowej,
- 5) motywowanie do pracy.

Natomiast wśród czynników dotyczących pracownika można wymienić:

- 1) kompetencje zawodowe
- 2) wiedza i umiejętności zawodowe
- 3) cechy osobowości

4) kompetencje społeczne – komunikacja, asertywność, rozwiązywanie konfliktów.

Wdrażanie pracownika na stanowisko pracy powinno być procesem zaplanowanym. Funkcją opiekuna adaptacji może pełnić bezpośredni przełożony lub wyznaczony pracownik. Ważne są predyspozycje i cechy osobowości danej osoby, pełniącej tę funkcję. Powinna być osoba mająca doświadczenie, umiejętności i praktyczną wiedzę zawodową, wykazująca chęć i umiejętności do ich przekazywania i ciesząca się autorytetem w zespole. Wpływ opiekuna na przebieg procesu adaptacji zależy nie tylko od jego wiedzy i umiejętności zawodowych, ale także od jego postawy, zaangażowania i osobowości. Osoba taka powinna charakteryzować się zmysłem obserwacyjnym, umiejętnościami wnikliwego słuchania oraz wysoką kulturą osobistą, powinna być pełna zrozumienia, cierpliwa i życzliwa, a także posiadać umiejętność dostosowania się do zmiennych sytuacji.

Poprzez program adaptacji zawodowej opiekun przygotowuje pracownika do samodzielnej pracy i podejmowania przez niego decyzji. Działania opiekuna ukierunkowane są na praktyczne wdrożenie posiadanych przez pracownika umiejętności zawodowych udoskonalenie nowych wymaganych na stanowisku pracy.

Wykształcenie poczucia odpowiedzialności za wykonane zadania oraz wzmocnienie motywacji i wiary we własne możliwości tworzą poczucie przywiązania pracownika do miejsca pracy.

Błędny wybór i niewłaściwe dostosowanie metod wspierania pracownika w okresie adaptacji zawodowej wiążą się niejednokrotnie z brakiem efektów lub efektami przeciwnymi do zamierzonych oraz z generowaniem wysokich kosztów. Pracownik, któremu nie przydzielono opiekuna, czuje się pozostawiony sam sobie, jest zmuszony samodzielnie rozpoznawać specyfikę zadań na stanowisku pracy oraz analizować uwarunkowania w funkcjonowaniu organizacji. Skutkuje to popełnianiem przez niego błędów oraz zaburza przepływ informacji. Przykre doświadczenia nabyte przez pracownika skutkują jego zniechęceniem do pracy, utratą zaufania do firmy. Mogą być przyczyną odejścia z pracy lub w skrajnych przypadkach – rezygnacji z wykonywania wyuczonego zawodu.

Bibliografia

Ściegłińska B., Machaj M., Gotlib J.: *Adaptacja zawodowa i społeczna pielęgniarek w nowym miejscu pracy – wybrane zagadnienia. Pielęgniarstwo Polskie, Poznań 2017.*

Zespół Młodej Pielęgniarki i Położnej

Autorka artykułu serdecznie zaprasza do udziału w Zespole Młodej Pielęgniarki i Położnej, działającego przy Świętokrzyskiej Izbie Pielęgniarek i Położnych. Po krótkiej przerwie wznowia ona działalność. Najbliższe spotkanie planowane jest na wrzesień 2019 r. Szczegóły będą opublikowane na stronie Izby oraz w grupie na Facebooku.

Zespół Młodej Pielęgniarki i Położnej ma na celu:

- integrowanie środowiska pielęgniarskiego,
- aktywizacja młodych pielęgniarek,
- stworzenie środowiska dla młodych pielęgniarek do rozwoju i zaangażowania w sprawy samorządu,
- możliwość pracy na rzecz pielęgniarstwa,
- budowanie pozytywnego wizerunku zawodów.

Razem podejmiemy próbę poprawy komunikacji wewnątrz zawodu oraz międzypokoleniowej. Chcemy być bliżej problemów osób wchodzących do zawodu oraz pomóc im odnaleźć satysfakcjonującą drogę rozwoju. Chcemy również angażować się w bieżącą działalność okręgowej izby pielęgniarek i położnych poprzez redagowanie artykułów, współtworzeniu Biuletynu, działalność w Social Mediach.

Będziemy również realizować i wdrażać w życie pomysły grupy.

Osoba do kontaktu:

Ewelina Tymoszek

e-mail: e.tymoszek@o2.pl

Grupa na Facebooku: Zespół Młodej Pielęgniarki i Położnej

<https://www.facebook.com/groups/331102340918910/>

PLAN SZKOLEŃ – II PÓŁROCZE 2019 roku Ośrodka Kształcenia Podyplomowego Kadr Medycznych Świętokrzyskiej Izby Pielęgniarek i Położnych Kielce ul. Nowy Świat 32 A

Plan obejmuje szkolenia specjalizacyjne, kursy kwalifikacyjne, specjalistyczne oraz doksztalające zatwierdzone przez Ministerstwo Zdrowia i Centrum Kształcenia Podyplomowego Pielęgniarek

i Położnych, na realizację których Ośrodek Kształcenia Podyplomowego Kadr Medycznych Świętokrzyskiej Izby Pielęgniarek i Położnych uzyskał zgodę Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych.

W II półroczu 2019 roku w OKPKM ŚIPIP zaplanowane zostały następujące formy kształcenia podyplomowego pielęgniarek i położnych:

Lp.	Nazwa kursu	Termin i ilość edycji
Kursy specjalistyczne w zakresie:		
1.	Wywiad i badanie fizykalne - dla pielęgniarek i położnych	I E - 01.09- 31.10.2019 r.
2.	Wykonanie i interpretacja zapisu elektrokardiograficznego dla dorosłych - dla pielęgniarek i położnych	I E - 12.10- 15.11.2019 r.
3.	Resuscytacja krążeniowo-oddechowa - dla pielęgniarek i położnych	I E - 13.09-18.10.2019 r. II E Busko Zdrój (termin do uzgodnienia)
4.	Edukator w cukrzycy- dla pielęgniarek i położnych	I E - 21.09- 22.11.2019 r.
5.	Szczepienia ochronne dla pielęgniarek	I E - 01.09- 30.09.2019 r. II E – Busko Zdrój (termin do uzgodnienia)
6.	RKO noworodka – dla pielęgniarek i położnych	II E Busko Zdrój (termin do uzgodnienia)
7.	Dializoterapia dla pielęgniarek	I E 12.09 -17.12.2019

Kursy kwalifikacyjne w dziedzinie		
8.	Pielęgniarstwa anestezyjologicznego i intensywnej opieki – dla pielęgniarek	I E – 07.09.2019 r. – 31.01.2020 r.
9.	Pielęgniarstwa rodzinnego - dla pielęgniarek	I E - 24.09.2019 r. – 12.01.2020 r. II E Ostrowiec Św. (termin do uzgodnienia)
10.	Pielęgniarstwa anestezyjologicznego i intensywnej opieki w położnictwie i ginekologii – dla położnych	I E - 10.09.2019 r. – 16.01.2020 r.
11.	Pielęgniarstwa rodzinnego - dla położnych	I E - 07.09 – 20.12.2019 r.
12.	Ochrony zdrowia pracujących - dla pielęgniarek	I E - 21.09.2019 r. – 19.01.2020 r.
13.	Pielęgniarstwa psychiatrycznego	I E - 01.10.2019 r. – 31.01.2020 r.
Szkozenia specjalizacyjne w dziedzinie:		
10.	Pielęgniarstwa internistycznego dla pielęgniarek	I E - Terminy rozpoczęcia szkolenia specjalizacyjnego zostaną podane w późniejszym terminie.
11.	Ochrony zdrowia pracujących	I E - Terminy rozpoczęcia szkolenia specjalizacyjnego zostaną podane w późniejszym terminie.
12.	Pielęgniarstwa rodzinnego - dla pielęgniarek	I E - Terminy rozpoczęcia szkolenia specjalizacyjnego zostaną podane w późniejszym terminie.
13.	Pielęgniarstwa chirurgicznego – dla pielęgniarek	I E - Terminy rozpoczęcia szkolenia specjalizacyjnego zostaną podane w późniejszym terminie.
14.	Pielęgniarstwo anestezyjologiczne i intensywnej opieki dla pielęgniarek	I E - Terminy rozpoczęcia szkolenia specjalizacyjnego zostaną podane w późniejszym terminie.
15.	Pielęgniarstwa operacyjne dla pielęgniarek	REZERWA*
16.	Pielęgniarstwa ginekologiczno-położnicze	REZERWA*
17.	Pielęgniarstwa anestezyjologicznego i intensywnej opieki dla pielęgniarek	I E - 1.12.2018 -31.07.2020r.
18.	Pielęgniarstwa internistycznego dla pielęgniarek	I E - 9.02.2019 -9.09.2020r.
Kurs dokształcający – bezpłatny dla członków SIPIP regularnie opłacających składki		
19.	Podstawy pielęgniarstwa in fuzyjnego z kaniulacją naczyń	Terminy będą uzależnione od zgłoszeń osób zainteresowanych i zostaną podane w późniejszym terminie. Szkolenie prowadzi mgr Maria Budnik –Szymoniuk w SIPIP lub w miejscu pracy.
20.	Długoterminowe dostępy naczyniowe – użytkowanie portów naczyniowych	
Szkozenia warsztatowe - bezpłatne dla członków SIPIP regularnie opłacających składki		
21.	Jak rodzić sobie z agresywnym pacjentem. Komunikacja z pacjentem i rodziną dla pielęgniarek SOR	Terminy będą uzależnione od zgłoszeń osób zainteresowanych i zostaną podane w późniejszym terminie.
22.	Komunikacja interpersonalna w praktyce pielęgniarki, położnej. Szkolenie obejmuje zajęcia teoretyczne wspólne dla całej grupy oraz konsultacje indywidualne według harmonogramu ustalonego z prowadzącym.	Terminy będą uzależnione od zgłoszeń osób zainteresowanych i zostaną podane w późniejszym terminie. Szkolenie prowadzi mgr psychologii Katarzyna Dzwonek w SIPIP lub w miejscu pracy.
23.	Najczęstsze problemy występujące w stosowaniu farmakoterapii pacjentów w miejscu zamieszkania dla pielęgniarek i położnych. Szkolenie obejmuje głównie zasady bezpiecznej farmakoterapii, łączenia leków, ewentualnych interakcji lekowych w codziennej praktyce pielęgniarki w oddziale szpitalnym oraz pielęgniarki POZ i rodzinnej. CHPL jako podstawa stosowania leku.	Terminy będą uzależnione od zgłoszeń osób zainteresowanych i zostaną podane w późniejszym terminie. Szkolenie prowadzi mgr Bożena Pejas specjalista farmacji aptecznej, szpitalnej oraz klinicznej.
24.	Techniki opiekuńczo-rehabilitacyjne wspomagające rozwój wcześniaka, noworodka i niemowlęcia dla pielęgniarek i położnych. Szkolenie obejmuje teoretyczne podstawy i praktyczną naukę nowoczesnych technik stosowanych w opiece nad niemowlęciem oraz dzieckiem – układanie, obracanie, przemieszczanie wg. najnowszej wiedzy medycznej.	Terminy będą uzależnione od zgłoszeń osób zainteresowanych i zostaną podane w późniejszym terminie. Szkolenie prowadzi Dr n. med. Agata Michalska – fizjoterapeuta.

- Terminy realizacji planowanych kursów mogą ulec zmianie z powodów niezależnych od organizatora,
- Szkolenia bezpłatne bez określonego terminu realizacji programu mogą odbywać się zależnie od zapotrzebowania w siedzibie SIPIP lub konkretnej placówce – prosimy o przesyłanie wniosków w formie papierowej,
- Zaplanowane szkolenia specjalizacyjne mogą być zorganizowane przez SIPIP ze środków MZ pod warunkiem wygrania postępowania przetargowego, do którego SIPIP przystąpi. W przypadku wyłonienia innego organizatora niż SIPIP poinformujemy Państwa o tym fakcie na naszej stronie internetowej,
- Szkolenia specjalizacyjne REZERWOWE * - przetargi na szkolenia specjalizacyjne, które będą ogłoszone w terminie późniejszym w przypadku dodatkowych środków finansowych w Ministerstwie Zdrowia,
- Ośrodek Kształcenia Podyplomowego Kadr Medycznych Świętokrzyskiej Izby Pielęgniarek i Położnych może zorganizować każdą formę kształcenia podyplomowego zatwierdzoną przez CKPPIP, pod warunkiem złożenia w pierwszej kolejności wniosku „papierowego” (załącznik do rozp. MZ) jako deklaracji uczestnictwa w wybranej formie kształcenia podyplomowego,
- Formularze wniosków na poszczególne kursy znajdują się na stronie internetowej www.ksztalcenie.sipip.kielce.pl
- Pełna oferta szkoleniowa została również zamieszczona na stronie internetowej SIPIP – Ośrodek Kształcenia w zakładce „Oferta szkoleniowa”,
- Logowanie w systemie SMK jest nadal obowiązującym, kolejnym (po złożeniu wniosku „papierowego”) etapem procesu kwalifikacji pielęgniarki i położnej na kształcenie podyplomowe.



30 czerwca 2019 roku odeszła od nas na zawsze

Pani TERESA PRASZYŃSKA

Pielęgniarka, nestorka zawodu, działaczka społeczna, działaczka związkowa.

Członek Rady do Spraw Ochrony Zdrowia przy Prezydencie RP, Członek Krajowego Komitetu Organizacyjnego Samorządu Zawodowego Pielęgniarek i Położnych i współtwórczyni samorządu zawodowego, w którym aktywnie działała przez wiele lat jako Wiceprzewodnicząca Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych w Kielcach I i II kadencji, Członek Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych III i IV kadencji.

Pani Teresa nie szczędziła sił, aby walczyć o budowanie samodzielności oraz prestiżu zawodu pielęgniarki i położnej.

Miała duszę pionierki oraz wizjonerki, a przy tym odwagę, by podejmować się trudnych wyzwań.

W naszej pamięci Teresa pozostanie jako wyjątkowy społecznik, pełna życia, życzliwa, pomocna koleżanka.

Odnaczona między innymi dwukrotnie Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Wolności i Solidarności oraz wyróżniona statuetką „Cierpiącym przywrócić nadzieję”.

Środowisko pielęgniarek i położnych poniosło ogromną stratę.

Niech odpoczywa w Pokoju Wiecznym.

Rodzinie i Bliskim Zmarłej składamy wyrazy głębokiego współczucia

Okręgowa Izba Pielęgniarek i Położnych w Kielcach

3 lipca 2019 r. o godzinie 14.00 w Sanktuarium Maryi Panny Saletyńskiej w Ostrowcu Świętokrzyskim odbyły się uroczystości pogrzebowe Ś. p. Pani Teresy Praszyńskiej, w których uczestniczył Poczёт Sztandarowy Świętokrzyskiej Izby Pielęgniarek i Położnych oraz pielęgniarki i położne z naszego województwa i kraju.

Słowa pożegnania skierowały Pani Longina Pyszniak – pierwsza Przewodnicząca Świętokrzyskiej Rady Pielęgniarek i Położnych, Ewa Mikołajczyk – Przewodnicząca ŚORPiP oraz Zofia Małas – Prezes Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych.

**„Umarłych wieczność dotąd trwa,
Dokąd pamięcią im się płaci”
Wisława Szymborska**

I znów skurczył się nasz świat. Odszedł nasz autorytet i przyjaciel – odeszła Pani Teresa Praszyńska – Pielęgniarka. Trudno zebrać myśli i wypowiedzieć słowami to co czujemy żegnając dzisiaj po raz ostatni na ziemskiej drodze człowieka wielkiej miary.

Po długiej i trudnej życiowej pielgrzymce odchodzi do wieczności osoba ważna nie tylko dla najbliższej rodziny, sąsiadów, czy przyjaciół. Ważna również dla społeczności pielęgniarek i położnych. Jej życie można scharakteryzować krótko, jednym słowem – Służba.

Nie jest łatwo wypowiadać słowa pożegnania, szczególnie dla mnie, gdyż znałam Ją osobiście i szanowałam.

Jest to szczególnie trudne, gdy już kilka dziesiątków lat dzieli nas od czasów, gdy spotkałam Ją pierwszy raz.

Było to jesienią 1989 roku. Wtedy to rozpoczęliśmy prace nad zorganizowaniem Tymczasowego Komitetu Organizacyjnego Samorządu Pielęgniarek i Położnych w Kielcach.

W czasie I i II kadencji była Wiceprzewodniczącą Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych w Kielcach, a w następnych latach jej aktywnym członkiem.

Samorząd Pielęgniarek i Położnych w naszym województwie tworzyły osoby znane z inteligencji, doświadczenia zawodowego, koleżeńskiej postawy, uczciwości, wrażliwe, odważnie reagujące na bezprawie, prawdziwi społecznicy, broniące podmiotowości

człowieka i godności środowiska pielęgniarek i położnych. Taką osobą była Pani Teresa Praszyńska.

Za swoją pracę na rzecz Samorządu Pielęgniarek i Położnych odznaczana była najwyższymi odznaczeniami zawodowymi i państwowymi.

Była jedną z tych nielicznych dzisiaj już osób, które wygłaszając konstruktywną krytykę, starały się ludziom pomóc i ich wspierać. Często tego doświadczałam i za to wszystko dzisiaj wyrażam moją osobistą wdzięczność i słowa podziękowania płynące z potrzeby serca.

Osobiście znając i szanując śp. zmarłą Teresę Praszyńską jestem przekonana, że tak jak pisał poeta „Miłosierny Bóg przyjmie ją za jej wierną służbę do swojego Królestwa”. My wszyscy zachowajmy ją nie tylko w swojej pamięci, ale i w modlitwie, która stanowi duchową więź z tymi, którzy odeszli do Pana.

Wszystkim, których ta śmierć osobiście dotknęła: Synowi, Jego Rodzinie, Przyjaciołom i Bliskim składam wyrazy serdecznego współczucia oraz modlitewnej łączności.

**Droga nam śp. Tereso – spoczywaj w Panu!
Longina Pyszniak**



Wyrazy głębokiego współczucia
dla
Rodziny i Bliskich
z powodu śmierci

Teresy Praszyńskiej

Członka Krajowego Komitetu Organizacyjnego Samorządu Zawodowego Pielęgniarek i Położnych, Wiceprzewodniczącej Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych w Kielcach I i II kadencji

Składa
Okręgowa Rada Pielęgniarek i Położnych
w Rzeszowie

Obchody Międzynarodowego Dnia Pielęgniarki i Położnej

Pielgrzymka Pielęgniarek, Pielęgniarzy, Położnych do Sanktuarium Matki Bożej Ostrobramskiej w Skarżysku-Kamiennej 29 kwietnia 2019 r.

*Nie wiem ile, mój Boże,
Gotujesz mi jeszcze czasu.
Może nie pójdę do lasu,
Do lasu sosnowego.
Może mnie nie dobiegną
Podniebne dzwonki skowrończe?
Modlitwy tej nie skończę,
Na ziemi nie ujrzę słońca,
Bo dzisiejszy deszcz może
Nie będzie miał dla mnie końca!*
Hanna Chrzanowska

W pierwszą rocznicę beatyfikacji Hanny Chrzanowskiej w Sanktuarium Matki Bożej Ostrobramskiej w poniedziałkowe popołudnie zgromadziły się pielęgniarki, pielęgniarze i położne, aby się modlić i zawierzać Matce Bożej Miłosierdzia.

Pielgrzymka rozpoczęła się Drogą Światta, którą poprowadził Duszpasterz Służby Zdrowia Diecezji Radomskiej - ks. dr. Konrad Wójcik. Wraz z nim modlili się: kapelan Służby Zdrowia Diecezji Kieleckiej ks. Wojciech Polita, ks. prałat dr Jerzy Karbownik, kapelan Szpitala Powiatowego ks. Piotr Gozdalik oraz pielęgniarki, pielęgniarze i położne województwa świętokrzyskiego. Przed Obrazem Matki Bożej Miłosierdzia odmówiliśmy wszyscy Różaniec. Na Mszę św. do Sanktuarium Matki Bożej Ostrobramskiej w Skarżysku – Kamiennej przybyły nasze koleżanki i koledzy z Kielc, Końskich, Włoszczowej, Ostrowca Świętokrzyskiego, Sandomierza, Stąporkowa, Suchedniowa, Starachowic i Skarżyska – Kamiennej, a nawet przedstawiciele z Radomia i Lublina. Ksiądz prałat doktor Jerzy Karbownik powitał wszystkich,



w szczególności celebransów: Duszpasterza Służby Zdrowia Diecezji Radomskiej - ks. dr. Konrada Wójcika, Duszpasterza Służby Zdrowia Diecezji Kieleckiej - Ks. Wojciecha Polita, i Kapelana Szpitala Powiatowego w Skarżysku -Kamiennej - ks. Piotra Gozdalika, Przewodniczącą Świętokrzyskiej Izby Pielęgniarek i Położnych w Kielcach - Ewę Mikołajczyk i Zastępcę Przewodniczącej Ewę Wojcieszek; Dyrektora Szpitala Powiatowego w Skarżysku - Kamiennej - Leszka Lepiarza i Dyrektora OLK - Ireneusza Syryjczyka, Konsultantów wojewódzkich w dziedzinach pielęgniarstwa i położnictwa jak również Panią Dyrektorkę CKZiU w Skarżysku - Kamiennej Danutę Latos. Mszę Świętą koncelebrowali: ks. prałat doktor Jerzy Karbownik; ks. dr. Konrad Wójcik, ks. Wojciech Polita, ks. Piotr Gozdalik. W czasie Mszy św. homilię do zebranych wygłosił duszpasterz Diecezji Radomskiej ks. dr.





Konrad Wójcik. Zgromadzeni w świątyni usłyszeli między innymi o trudach pracy pielęgniarek, pielęgniarzy i położnych w opiece nad chorymi.

Podziękowania za kolejną pielgrzymkę do Sanktuarium Matki Bożej Ostrobramskiej złożyła Ewa Mikołajczyk.

Po Mszy Świętej Ewa Wojcieszek w imieniu wszystkich zebranych odczytała Akt Zawierzenia Matce Bożej Pielęgniarek i Położnych „... Matko Miłosierdzia w rocznicę wyniesienia na ołtarze pielęgniarki Hanny Chrzanowskiej, która jest wzorem jak trwać przy Chrystusie i służyć bliźnim - zawieramy nasze miejsca pracy, naszych pacjentów, nasze rodziny i nas samych. Pozwól abyśmy mieli siły, zdrowie i potrafiły nieść pomoc, uśmiech naszym podopiecznym.

Przychodzimy do Ciebie, jako do naszej Matki aby wspomnieć o trudach naszego zawodu o brakujących pielęgniarkach/ pielęgniarzach i położnych, o problemach naszych i naszego zawodu.

Matko Miłosierdzia, Twojemu orędownictwu się zawieramy. Otaczaj opieką i dawaj nadzieję na lepsze jutro. Zawieramy nasz codzienny trud przywracania zdrowia i nadziei chorym i cierpiącym. Pozwól abyśmy byli strażnikami życia, od poczęcia, do naturalnej śmierci.

Matko Miłosierdzia zawieramy Tobie nasze rodziny, miej je w opiece, daj miłość, która pozwala przetrwać wszystkie trudności, poszanowanie i pokój.

Naszym koleżankom i kolegom, którzy są na zasłużonej emeryturze lub rencie wypraszaj wszelkie taski, aby mogli w radości spędzić jesień swojego życia...”

Po zakończonych uroczystościach, w których brało udział około 100 pielęgniarek, pielęgniarzy i położnych udaliśmy się do Domu Pielgrzyma na skromny poczęstunek.

W czasie uroczystości panowała bardzo serdeczna i wyjątkowa atmosfera.

Za gościnne przyjęcie, za obdarowanie pamiątkami i zaproszenie na przyszły rok dziękujemy gospodarzowi tego miejsca ks. prałatowi doktorowi Jerzemu Karbownikowi.

Lidia Śliwińska



Międzynarodowy Dzień Pielęgniarki i Położnej w Ministerstwie Zdrowia

Z okazji Międzynarodowego Dnia Pielęgniarek i Położnej minister zdrowia prof. Łukasz Szumowski i wiceminister zdrowia Józefa Szczurek-Żelazko wręczyli 43 pielęgniarkom, pielęgniarzom i położnym odznaczenia za zasługi w ochronie zdrowia.

Wśród odznaczonych była koleżanka z naszego województwa – Ewa Wojcieszek.



Minister Łukasz Szumowski podkreślił wyjątkową rolę pielęgniarek i położnych w systemie ochrony zdrowia oraz podsumował działania podejmowane przez resort na rzecz tych środowisk.

W spotkaniu wzięli udział m.in. posłowie RP, przedstawiciele samorządu zawodowego pielęgniarek i położnych oraz Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Pielęgniarek i Położnych, przedstawiciele Departamentu Wojskowej i Więziennej Służby Zdrowia, konsultanci krajowi w dziedzinach pielęgniarstwa, Przewodnicząca Okręgowych Izb Pielęgniarek i Położnych (z naszego województwa uczestniczyła Przewodnicząca SIPIP – Ewa Mikołajczyk).

Prezes Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych Zofia Małas oraz Przewodnicząca Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Pielęgniarek i Położnych Krystyna Ptok zauważyły pozytywne zmiany, jakich udało się dokonać w pielęgniarstwie i położnictwie w ostatnim czasie, a także zaakcentowały konieczność podejmowania dalszych działań służących wzrostowi liczby kadry medycznej.

Spotkanie prowadziła Pani Greta Kanownik – Dyrektor Departamentu Pielęgniarek i Położnych. Uczestnicy wysłuchali koncertu oraz mieli również możliwość poznać Paulinę Pergołą laureatkę



międzynarodowej Nagrody Pielęgniarskiej Królowej Sylwii. Autorski projekt Pauliny Pergoły „Listy do przyjaciela” nagrodzony w III edycji Konkursu o Nagrodę Pielęgniarską Królowej Sylwii polegał na użyciu tradycyjnej formy listu w korespondencji i nawiązaniu wzajemnej relacji międzypokoleniowej pomiędzy młodymi osobami a seniorami.

Osoby starsze mogły podzielić się swoimi przemyśleniami, spostrzeżeniami czy wspomnieniami a młodzi ludzie znajdowali w nich zrozumienie, uwagę i wsparcie.

Sposób w jaki Pani Paulina przedstawiała swój pomysł, jej ciepła entuzjastyczna osobowość, radość która udzieliła się wszystkim zebranym nie pozostawiała wątpliwości, że nagrodę otrzymała wyjątkowa pielęgniarka. Możemy jako środowisko być dumne, że wśród nas są takie osoby.

Organizatorzy spotkania zaskoczyli uczestników kolejnym wyjątkowym pomysłem przedstawienia bardzo młodych 3 pielęgniarek, które będąc siostrami trojczkami wszystkie wybrały ten zawód.

O tym, że można pielęgniarstwo realizować z pasją i być dumnym, że jest się pielęgniarką i że przeszło ono w rodzinie na kolejne pokolenie przekonywała uczestników spotkania mama pielęgniarka opowiadając historię swoją i swoich dwóch synów, w której wszyscy wykonują dziś ten zawód pierwszy raz.

Nasze święta zorganizowane zostały w Ministerstwie Zdrowia w taki sposób i w takiej atmosferze.

Ewa Mikołajczyk

Obchody Międzynarodowego Dnia Pielęgniarki i Położnej w Świętokrzyskiej Izbie Pielęgniarek i Położnych w 2019 r.

W ramach obchodów Międzynarodowego Dnia Pielęgniarki i Położnej w dniu 17 maja, w Hotelu Ameliówka w Mąchocicach Kapitulnych – blisko 300 pielęgniarek i położnych z regionu świętokrzyskiego spotkało się na wspólnych obchodach naszych świąt.

Uroczystości rozpoczęły się od przedstawienia sylwetek wybitnych postaci pielęgniarek i położnych naszego kraju i województwa. Przewodniczący Małopolskiej Izby Pielęgniarek i Położnych Tadeusz Wadas przedstawił sylwetkę pielęgniarki Błogostawionej Hanny Chrzanowskiej, Zofia Otwinowska przedstawiła sylwetkę położnej Stanisławy Leszczyńskiej, Jadwiga Kawalec przybliżyła nam osobę siostry zakonnej Marii Sierockiej mieszkanki naszego województwa odznaczonej medalem Florencji Nightingale, Zofia Małas w krótkim rysie przedstawiła sylwetkę Urszuli Krzyżanowskiej - Łagowskiej pierwszej Prezes Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych.

Z inicjatywy Małgorzaty Kaczmarczyk, Dyrektor Instytutu Dydaktyki Pielęgniarstwa i Położnictwa UJK, Świętokrzyskiej Izby Pielęgniarek i Położnych oraz Polskiego Towarzystwa Pielęgniarskiego zorganizowany został konkurs „Pielęgniarka i Położna zastrżona dla zawodu”. Spośród zgłoszonych przez środowisko kandydatek do nagrody, Kapituła wybrała dziewięć osób w kilku kategoriach: działalność praktyczna, nauczanie, kierowanie i zarządzanie, praca naukowo - badawcza, działalność w organizacjach. Gala wręczenia nagród poprowadziły Panie: Małgorzata Kaczmarczyk oraz Elżbieta Kamusińska.

Statuetkę pielęgniarka zastrżona dla zawodu w kategorii działalność praktyczna otrzymała Pani Zenona Kuranda z Buska Zdroju – emerytka ale nadal pracująca wolontariuszka, zgłoszona przez Panią Jadwigę Maciejską.

Statuetkę pielęgniarka zasłużona dla zawodu w kategorii kierowanie i zarządzanie otrzymała Pani Alfreda Zapart z Buska Zdroju emerytka zgłoszona przez Panią Barbarę Knapik.

Statuetkę pielęgniarka zasłużona dla zawodu w kategorii nauczanie otrzymała Pani Janina Wołowska z Kielc również emerytka zgłoszona przez Panią Cieslik Aleksandrę. Statuetkę pielęgniarka zasłużona dla zawodu w kategorii praca naukowo – badawcza otrzymała Pani Dorota Kozieł z Kielc pracownik UJK, zgłoszona przez Panią Elżbietę Zawieruchę. Statuetkę pielęgniarka zasłużona dla zawodu w kategorii działalność w organizacjach otrzymała Pani Krystyna Tambor z Kielc emerytka zgłoszona przez Panią Elżbietę Januchtę. Statuetkę położna zasłużona dla zawodu w kategorii działalność praktyczna otrzymała Pani Joanna Szetela z Kielc pracująca w szpitalu św. Aleksandra zgłoszona przez Panią Darię Szmalec. Statuetkę położna zasłużona dla zawodu w kategorii Nauczanie otrzymała Pani Maria Michalska z Kielc pracownik UJK zgłoszona przez Panią Agnieszkę Wencel-Wawrzeńczyk. Statuetkę położna zasłużona dla zawodu w kategorii działalność w organizacjach otrzymała Pani Małgorzata Drabik – Natkańska ze Skarżyska-Kam. emerytka zgłoszona przez Panią Dorotę Sorbian.



Statuetka wręczana nagradzanym

Statuetkę pielęgniarka zasłużona dla zawodu w kategorii działalność otrzymała Pani Dorota Szlufik z Kielc zgłoszona przez kapitułę konkursu.

Statuetkę pielęgniarka zasłużona dla zawodu w kategorii działalność otrzymała Pani Dorota Szlufik z Kielc zgłoszona przez kapitułę konkursu.

Wszystkie osoby zgłaszające laureatki w krótkich słowach omówiły sylwetki swoich zgłoszonych Pań. Laureatki podzieliły się wspomnieniami z okresu swoich lat pracy w zawodach.

Po części oficjalnej swój występ miał „Kabaret z różą” ze Starachowic. Następnie wszyscy uczestnicy udali się na poczęstunek i zabawę w plenerze.

Poniżej przedstawiamy sylwetki naszych laureatek.

PIELEGGIARKI

1. Zenona Kuranda – kategoria działalność praktyczna, nominowana przez Jadwigę Maciejską



Pani mgr pielęgniarstwa Zenona Kuranda w zawodzie pielęgniarki pracuje od 63 lat!

Swoją pracę rozpoczęła jako pielęgniarka oddziału pediatrycznego, następnie pracowała jako pielęgniarka oddziałowa, przełożona pielęgniarek, naczelnia pielęgniarka Szpitala oraz Kierownik Działu Organizacji i Nadzoru w Zespole Opieki Zdrowotnej w Busku Zdroju. Po przejściu na emeryturę rozpoczęła pracę w Hospicjum domo-

wym, gdzie pracuje do dziś! Pani Zenona zaangażowana była:

- w poprawę wynagrodzeń dla pielęgniarek, wynikających z Ustawy o zawodzie pielęgniarki i położnej z 1935 r,
- w utworzenie pierwszych studiów wyższych dla pielęgniarek w naszym kraju,
- w budowę Szkoły Pielęgniarskiej w Busku Zdroju,
- w tworzenie i rozwój Polskiego Towarzystwa Pielęgniarskiego oraz samorządu zawodowego pielęgniarek i położnych,

- w doskonalenie podyplomowe kadry medycznej, a także w ochronę środowiska.

Pani Jadwiga Maciejka zgłaszająca Panią Zenonę Kurandę do Konkursu dała wspaniałe świadectwo jej humanizmu, skromności i zaangażowania w ludzkie sprawy. Wszyscy członkowie Kapituły Konkursu odczuwali dreszcze emocji w czasie prezentowania sylwetki Pani Kurandy!

2. Alfreda Zapart – kategoria kierowanie i zarządzanie nominowana przez Halinę Klepacz (Barbarę Knapik)

Pani Alfreda Zapart pracowała w Uzdrawisku Busko Zdrój na stanowisku pielęgniarki naczelniej. Była liderem w organizowaniu I Kongresu Pielęgniarek Polskich w Busku Zdroju oraz ogólnopolskich i wojewódzkich konferencji dla pielęgniarek uzdrowskich. Pani Alfreda organizowała również Dni Kliniczne w Busku Zdroju oraz liczne szkolenia dla personelu medycznego.



Pani Alfreda Zapart jest wspaniałym organizatorem, działaczem na rzecz pielęgniarstwa, przełożoną wykazującą troskę o podnoszenie kwalifikacji przez podległą jej kadrę pielęgniarską. Jest także osobą, do której można się zwrócić o dobrą radę czy pomoc w sprawach zawodowych i prywatnych.

3. Irena Wołowska – kategoria nauczanie nominowana przez Aleksandrę Cieślak oraz Aleksandrę Stopecką

Pani mgr pielęgniarstwa Irena Wołowska przez 28 lat nieprzerwanie pełniła funkcję dyrektora Szkoły Pielęgniarskiej w Kielcach! Przeprowadziła Szkołę pielęgniarską przez burzliwe dzieje transformacji ustrojowej w naszym kraju.



W tym czasie otrzymała liczne wyrazy uznania za pracę na rzecz rozwoju kształcenia pielęgniarek i zaangażowanie w działalność społeczną na rzecz miasta Kielce. Za wybitne osiągnięcia w pracy dydaktycznej i wychowawczej otrzymała, m.in. nagrody pierwszego oraz drugiego stopnia Ministra Edukacji Narodowej.

Pani dyrektor Wołowska, była wzorem elegancji dla nas - wychowanki Kieleckiej Szkoły Pielęgniarstwa. I nawet teraz, po wielu latach, które upłynęły od ukończenia Szkoły zawsze nazywamy ją naszą Panią Dyrektorką!

4. Dorota Kozieł – kategoria praca naukowo-badawcza nominowana przez Elżbietę Zawieruchę

Pani Dorota Kozieł zainteresowania naukowe koncentruje wokół problematyki chirurgii i pielęgniarstwa chirurgicznego, a szczególnie chorób trzustki, jelita grubego, żołądka i otyłości. Za osiągnięcia naukowe uzyskała tytuł dra habilitowanego oraz profesora UJK.



Jest autorką wielu publikacji naukowych na łączną liczbę 922 pkt Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego i 46 punktów Impact Factor. Dla wyjaśnienia: Impact Factor to wskaźnik cytowań, czyli taki miernik siły oddziaływania i prestiżu w świecie nauki. Pani Dorota zdobyła bardzo wysoką liczbę tych punktów naukowych.

Ponadto Pani Dorota Kozieł bierze udział w pracach zespołów badawczych krajowych i międzynarodowych. Wyniki prowadzonych badań naukowych prezentuje na konferencjach krajowych i zagranicznych, m.in. w Walencji, Zurichu, Amsterdamie, Berlinie, Melbourne, San Francisco, Miami, Cleveland.

Brała udział w organizacji konferencji i seminariów naukowych dla pielęgniarek i lekarzy. Jest członkiem towarzystw naukowych: Polskiego Towarzystwa Pielęgniarskiego, Polskiego Towarzystwa Gerontologicznego, Polskiego Klubu Trzustkowego, European Pancreatic Club.

Pani prof. Kozieł jest członkiem rady naukowej i redaktorem tematycznym czasopisma *Studia Medyczne*, recenzowała ponad 70 prac w krajowych i międzynarodowych czasopismach naukowych, jest promotorem prac doktorskich.

Pani Dorota jest konsultantem wojewódzkim w dziedzinie pielęgniarstwa chirurgicznego. Była dyrektorem ds. dydaktycznych Instytutu Pielęgniarstwa i Położnictwa, obecnie pełni funkcję Prodziekana Wydziału Lekarskiego i Nauk o Zdrowiu UJK w Kielcach.

Pani profesor Dorota Kozieł zawsze dba o dobre imię i prestiż zawodu pielęgniarki.

5. Krystyna Tambor – kategoria działalność w organizacjach nominowana przez Elżbietę Januchę



Pani Krystyna Tambor w zawodzie pielęgniarki przepracowała 43 lata!

Zawodowo związana jest z Wojewódzkim Szpitalem Zespolonym w Kielcach, gdzie przez wiele lat pełniła funkcje Pielęgniarki Naczelnej. Od początku pracy zawodowej zaangażowana była w działania na rzecz środowiska pielęgniarek, m.in. poprzez przynależność do Polskiego Towarzystwa Pielęgniarskiego.

W PTP działała bardzo aktywnie, przez kilka kadencji była przewodniczącą Oddziału PTP w Kielcach. To dzięki staraniom Pani Krystyny Tambor Towarzystwo Pielęgniarskie w regionie świętokrzyskim nie rozpadło się, a wręcz pozyskało nowych członków, zaangażowało do pracy pielęgniarki z UJK.

Z chwilą utworzenia Samorządu Pielęgniarek i Położnych Pani Krystyna, również w nim działała bardzo aktywnie na rzecz środowiska zawodowego. Była delegatem, pełniła wiele funkcji w organach Świętokrzyskiej Izby Pielęgniarek i Położnych kilku pierwszych kadencji.

Pani mag Krystyna Tambor zawsze kładła największy nacisk na kształtowanie właściwych postaw zawodowych i etycznych pielęgniarek i położnych.

POŁOŻNE

1. Joanna Szetela – kategoria działalność praktyczna nominowana przez 22 położne



Pani Joanna Szetela zawód położnej wykonuje z pasją, którą obserwują, podziwiają i pragną naśladować młodsze położne. Pracuje w Oddziale Położniczym w Szpitalu Kieleckim.

Jest położną z powołania, w pełni oddaną swoim pacjentkom; z sercem i uśmiechem niesie im profesjonalną pomoc, zawsze jasno i prosto udziela informacji pacjentkom. Jest pracowita, życzliwa dla pacjentek, chętna do

pomocy, cierpliwa, cechuje ją empatia, pogoda ducha i duże poczucie humoru. Cechuje ją również opanowanie, troska, opiekuńczość, ale i stanowczość oraz zdecydowanie.

W kontaktach interpersonalnych jest otwarta, uśmiechnięta, czym szybko zjednuje sobie ludzi.

Pani Joanna zawsze sympatyczna i energiczna, pragmatyczna, podchodzi ze zrozumieniem i cierpliwością do młodszych koleżanek, dzieli się z nimi swoją szeroką wiedzą i doświadczeniem. Cieszy się bardzo dużą sympatią i wdzięcznością koleżanek.

Pani Asia to „cichy anioł” w oddziale położniczym.

2. Maria Michalska – kategoria nauczanie nominowana przez Agnieszkę Wencel-Wawrzeńczyk

„Mudra” oznacza mądrą. Kiedyś w ten sposób nazywano kobiety, które posiadały tajemną wiedzę na temat porodu i dzięki swej praktyce pomagały rodzącym. Kiedy przybywały do izby, otwierały okna na oścież i rozplątywały warkocz na znak nadchodzącego rozwiązania.



Dziś myśląc o „Mudrej” widzimy Panią mgr pielęgniarstwa i położnictwa Marię Michalską, która jest nie tylko doświadczoną położną, ale również nauczycielem akademickim z wieloletnim stażem.

Pani Maria kocha zawód położnej, w którym jest od 45 lat! Od 33 lat kocha również dydaktykę. Jako nauczyciel współtworzyła i uczestniczyła w transformacji kształcenia położnych; począwszy od Państwowej Szkoły Położnych, poprzez Medyczne Studium Zawodowe, aż po kształcenie uniwersyteckie.

Pani mgr Michalska wprowadza w świat profesjonalizmu przyszłe adeptki położnictwa na zajęciach w murach uczelni oraz w klinikach, jej specjalnością są Techniki położnicze i prowadzenia porodu oraz zajęcia kliniczne w Sali porodowej. Jako nauczyciel przygotowuje programy kształcenia przedmiotów zawodowych, programy i harmonogramy praktyk zawodowych, egzaminy dyplomowe. Dbą o wyposażenie pracowni położniczej. Ale najważniejsze dla niej jest najlepsze przygotowanie studentek do wykonywania zawodu położnej, w zakresie wiedzy, umiejętności praktycznych i komunikacyjnych oraz etyki.

Pani Maria jest bardzo życzliwym, spokojnym i rozsądnym nauczycielem. Studentki i pacjentki czują się bezpiecznie na zajęciach prowadzonych przez mgr Marię Michalską.

3. Małgorzata Drabik-Natkańska – kategoria działalność organizacyjna nominowana przez Dorotę Sorbian

Pani Małgorzata Drabik-Natkańska jest położną z 40-letnim stażem pracy. Związana była zawodowo ze Szpitalem w Skarżysku Kamiennej, gdzie oddana była kobietom rodzącym.

Panią Małgorzatę cechuje wysoki profesjonalizm, życzliwość wobec drugiego człowieka i niesienie pomocy nie tylko pacjentkom, ale i koleżankom, którym służyła swoją szeroką wiedzą i bogatym doświadczeniem.



Pani Małgorzata aktywna była w samorządzie zawodowym, była członkiem I kadencji Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych oraz delegatem na Zjazd Pielęgniarek i Położnych. Aktywnie uczestniczyła w pracach Świętokrzyskiej Izby Pielęgniarek i Położnych uznając za priorytety zawodu najlepszą opiekę nad kobietą świadczoną przez wykształcone położne.

Pani DOROTA SZLUFIK – zasłużona dla zawodu

Wszyscy znają panią Dorotę Szlufik jako pielęgniarkę instrumentariuszkę Bloku Operacyjnego pracującą w Szpitalu Wojewódzkim w Kielcach.

Ale pani Dorota jeszcze lepiej jest rozpoznawana jako Przewodnicząca Regionu Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Pielęgniarek i Położnych; organizacji związkowej reprezentującej interesy środowiska pielęgniarskiego i położnych. Była to niezwykle trudna i odpowiedzialna funkcja, którą pani Dorota wypełniała znakomicie.



Jako przewodnicząca OPZZ reprezentowała środowisko zarówno przed pracodawcami, jak i władzami w celu podnoszenia poziomu opieki nad pacjentami, poprawy warunków pracy, przestrzegania praw pracowniczych i norm obsady, dostępności do kształcenia i szkolenia podyplomowego oraz podwyżki wynagrodzeń.

Pani Dorota Szlufk to kobieta z krwi i kości, z jednej strony troskliwa, wrażliwa i opiekuńcza pielęgniarka; natomiast z drugiej - twardy i stanowczy negocjator w sprawach pracowniczych dotyczących pielęgniarek i położnych.

Sylwetki wybitnych pielęgniarek i położnych prezentowane podczas obchodów Międzynarodowego Dnia Pielęgniarki i Położnej w Ameliówce

Stanisława Leszczyńska Patronka Położnych

Życiorys

- Urodziła się 8 maja 1896 r. w Łodzi
- W 17.10.1916 poślubiła Bronisława Leszczyńskiego
- Miała czworo dzieci córkę Sylwzię oraz synów Bronisława, Stanisława i Henryka
- Polska Położna pełniąca posługę w obozie koncentracyjnym w Oświęcimiu-Brzezince.



W 1920 roku rozpoczęła naukę w Państwowej Szkole Położniczej w Warszawie, gdzie ukończyła w 1922 z wyróżnieniem. Po ukończeniu studiów rozpoczęła pracę jako położna, gdzie ją kontynuowała przez 40 lat.

Zawód położnej ogromnie ceniła i kochała. Tak wypowiadała się na temat swojej pracy. „Lubiłam i ceniłam swój zawód, ponieważ bardzo kochałam małe dzieci. Może właśnie dlatego miałam tak wielką ilość pacjentek, że nie raz musiałam pracować po trzy doby bez snu. Pracowałam z modlitwą na ustach i właściwie przez cały okres mej pracy zawodowej nie miałam przykrego przypadku. Wszystkie groźne sytuacje kończyły się zawsze szczęśliwie. W takich przypadkach modliłam się zwykle słowami: Matko Boża, załóż tylko jeden pantofelek i przybądź szybko z pomocą”.

Czas II wojny światowej był bardzo trudny dla rodziny Leszczyńskich. Mąż i synowie brali udział w obronnych walkach wrześniowych. Stanisława również w czasie wojny kontynuowała swą pracę jako położna.



Stanisława Leszczyńska z mężem i dziećmi

Cała rodzina zaangażowana była w działalność organizacji podziemnych. Stanisława gromadziła i przekazywała żywność zaprzyjaźnionym rodzinom żydowskim mieszkającym w łódzkim getcie. Mąż i syn produkowali fałszywe dokumenty dla Żydów z getta. Za nadrzędny obowiązek w latach okupacji Stanisława uważała służbę Ojczyźnie i zagrożonym przez hitlerizm mieszkańcom Polski.

Swoją pracę traktowała bardziej jako powołanie i służbę. W centrum jej uwagi stał zawsze człowiek.

Działalność w Auschwitz

Do obozu koncentracyjnego trafiła 17.04.1943 roku wraz ze swoją córką Sylwzię Leszczyńską. Obie otrzymały numery więźniów 41335, a córka 41336. Kiedy trafiła do obozu na „bloku szpitalnym” zachorowała Niemka która była położną, tą funkcję przejęła po niej Stanisława Leszczyńska. Pierwszy poród przyjęła u Cyganki, która miała być postana do zagazowania. Porody odbywały się na blokach. Warunki w jakich przyjmowała porody były dalekie od jakiegokolwiek aseptyki i antyseptyki. Kobiety rodziły w baraku w którym na środku znajdował się piec który służył jako jedyne dogodne miejsce do odbicia porodu.

Warunki jakie panowały w obozie były daleki od czystości. Brakowało wody, brud, robactwo, wszy, szczury, sąsiedztwo chorych na choroby zakaźne. Całym wyposażeniem w pracy położnej były małe nóżyczki, miska nerkowata z niewielką ilością nadmanganianu potasu, odrobiny ligniny i bandaże do podwiązania pępowiny. Rola Położnej była wręcz dramatyczna. W takich warunkach wbrew jakiegokolwiek logice w miejscu zagłady, gdzie panował smród, pełno robactwa, rodziły się zdrowe, tłuściutkie dzieci. Przyjmowała je Polska położna Stanisława Leszczyńska. W tym



miejscu zagłady nasza patronka przyjęła ponad 3 tysiące porodów.

Kiedy objęła funkcję Położnej w obozie nakazano jej aby zabiła nowonarodzone dzieci. Wiedząc jakie mogą być tego konsekwencje sprzeciwiła się głównemu lekarzowi obozu wypowiadając wymowne słowa: „Nie, nigdy, Nie wolno zabijać dzieci. Obroniła godność człowieka, godność kobiety, godność matki oraz godność swego zawodu. I nigdy chyba, w żadnych innych warunkach słowa te nie miały takiej mocy, jak w hitlerowskim obozie koncentracyjnym w Oświęcimiu, gdzie życie ludzkie było rzeczą najtańszą i pogardzoną, a życie, które dopiero się narodziłorzeczą w ogóle niedozwoloną”.

Zmuszona przez lekarza obozowego Lagerartha do złożenia raportu z pracy jako położna na temat zakażeń połogowych i umieralności okołoporodowej matki i noworodków, odpowiedziała że nie miała ani jednego zgonu i żadnego zakażenia. Lekarz był bardzo zdziwiony i stwierdził że to niemożliwe, aby w takich warunkach mogła poszczycić się takim powodzeniem.

Z Raportu Położnej z Oświęcimia dowiadujemy się z jakim okrucieństwem traktowane były nowonarodzone dzieci.

Wielką tragedią były porody Żydówek. Żydowskim dzieciom nie wolno było odcinać i wiązać pępowiny, miały razem z łożyskiem być wyrzucane do kubła. Nie było mowy o ukryciu żydowskiego dziecka czy w mieszaniu go w grupę innych dzieci. Stanisława Leszczyńska modliła się a potem chrzczyła każde dziecko. Do matki po urodzeniu mówiła: „Tu w obozie, dzieci nie mogą umierać bez chrztu. Nikt inny, tylko my jesteśmy za to odpowiedzialni”.

Stanisława Leszczyńska była świadkiem, zabierania dzieci do zagazowania razem z matkami. Można było się spotkać z gorszymi czynami jakimi było topienie dzieci w beczce z fekaliami. Tego brutalnego czynu dokonywała Położna pochodzenia Niemieckiego. „Następnie matka swoje martwe dziecko mogła zobaczyć rzucone przed blok i szarpane przez szczury. Takiego traktowania doświadczały szczególnie kobiety pochodzenia żydowskiego. W trakcie porodu były szczególnie obserwowane przez blokowe i zabierano im dzieci”.

Nie mogła ocalić życia, ale przywracała godność i ludzki wymiar nowonarodzonemu i jego matce.

W maju 1943 roku wywożono z obozu jasnowłose i niebieskookie dzieci w celu wynarodowienia. Leszczyńska zaznaczała je dyskretnym tatuażem w nadziei, że matka może odnajdzie kiedyś swoje dziecko.

Zawsze stawiała w obronie człowieka nie patrząc na zagrożenie nawet własnego życia. Z wielkim poświęceniem opiekowała się matkami i ich dziećmi. Więźniarki nazywały ją „mamą”. W miejscu kaźni, warunkach urągających godności Leszczyńska dawała im miłość, oparcie nadzieję i szacunek.

Stanisława Leszczyńska będąc w obozie musiała zmierzyć się również z problemami rodzinnymi jakim była jej córka, która doświadczyła licznych chorób i niejednokrotnie była w stanie agonalnym. Dwa razy była zabierana do zagazowania, gdzie matka podjęła próby jej uratowania prosząc że jak zabierają Sylwię to ona chce iść razem z nią. Za każdym razem strażnik mówił, że jest potrzeba na miejscu i puszczał ją wolną z córką.

Stanisława Leszczyńska w oczach więźniarek

Wspomnienia Marii Salomon więźniarka numer 86594: „Przy mamie przestawało się być zaszczytnym zwierzęciem, stawało się znów człowiekiem. Ona była jedyna. Naprawdę jedyna. Wciąż na nogach, w każdej chwili gotowa do pomocy, nie szczędziła słów pociechy, odruchu serdeczności, współczucia. Nikt nawet nie pomyślał, że mogło by jej zabraknąć sił. To był człowiek wybrany i wyjątkowy”.

Ze wszystkich wspomnień, wypowiedzi postaci Stanisławy Leszczyńskiej przedstawia się jako osobę niezwykłą, odważną, dobrą, pracowitą, bardzo wierzącą a przede wszystkim wrażliwą na drugiego człowieka. Dlatego swój zawód wykonywała nie z obowiązku lecz z potrzeby, niezależnie od miejsca i sytuacji w jakiej się znajdowała. Nie miało dla niej znaczenia jakiej narodowości jest dana kobieta. Wszystkich traktowała należycie i z szacunkiem jak tylko umiała. Świadkowie opisują jak przystępowała do przyjęcia porodu. Wspominają, że za każdym razem przed porodem klękała i modliła się aby wszystko przebiegło sprawnie i prawidłowo. Dla więźniarek było to dużym zaskoczeniem ponieważ w takim miejscu mało kto dbał o to, a tak naprawdę o dobro dla drugiego człowieka.

Matka w pamięci dzieci i osób z terenu Łodzi

Tak jak wspominałam Stanisława Leszczyńska miała czworo dzieci. Każde z nich pamięta ją jako kobietę a tak naprawdę jako Matkę gdzie zawsze gromadziła wszystkich swoich bliskich wokół siebie. Dzieci wspominają że wśród codziennych trosk i pracy bez wytchnienia dom zawsze był zadbane, czysty pachnący chlebem a matka zawsze była pogodna i z wielką wiarą patrzyła w przyszłość.

Szerszy rozgłos Stanisławie Leszczyńskiej przyniósł przejmujący Raport Położnej z Oświęcimia, który 2 marca 1957. na uroczystości związanej z 35-leciem pracy zawodowej został pierwszy raz publicznie przedstawiony przez syna-Bronisława” W toku czytania musiałem opanować wzruszenie. Po odczytaniu przeze mnie całego tekstu zapanowała na sali dramatyczna wręcz cisza. Uplętnęło jednak tylko kilka chwil i na podium weszła dr Janina Węgierska, która była również więźniem obozu w Oświęcimiu i często kontaktowała się tam z moją matką. Chciała przemówić, lecz kilkakrotne wysiłki udaremnił spazm płaczu, który ja ogarnął. Wykrztusiła tylko : „To była prawda, okrutna prawda, jeszcze raz przeżyłam Oświęcim, dalej mówić nie mogę”.

Stanisława Leszczyńska zakończyła raport słowami: „Jeżeli w mej Ojczyźnie – mimo smutnego z czasów wojny doświadczenia – miałyby dojrzeć tendencja skierowana przeciw życiu, to wierzę w głos wszystkich położnych, wszystkich uczciwych matek i ojców, wszystkich uczciwych obywateli w obronie życia i praw dziecka”.

Każde z dzieci wspomina że dom był dla wszystkich otwarty. Każdy, kto przyszedł w odwiedziny albo po radę zawsze został przyjęty z otwartymi rękami i nigdy nie brakło dla wędrującego miejsca przy stole czy ciepłego posiłku. Nawet ludzie ze świata przestępczego mieli dla niej szacunek. O nikim nie powiedziała złego słowa, nikogo nie oceniała wszystkich traktowała tak samo.

Jeden z synów Stanisławy Leszczyńskiej mówił w swych wspomnieniach, że matka nie szukała sensu w życiu, ona nadawała mu sens.

Ze wspomnień dzieci możemy usłyszeć jak wyglądała jej praca jako położna. Bardzo często była wzywana do porodu. O każdej porze dnia i nocy. Do każdego porodu drogę przemierzała pieszo nawet kilka kilometrów w jedną stronę. Niemalże każdego ranka dzieci budził zapach jej torby która była przesiąknięta zapachem lekarstw a szczególnie jodyny, gdzie wróciła do domu po odbytych porodzie.

Mieszkańcy Łodzi wspominają swoją mieszkankę jako kobietę ciągle biegnąca do porodu ale i nie tylko, ponieważ niejednokrotnie była wzywana do osoby ciężko chorej i udzielała pomocy do momentu kiedy nie przyjechał lekarz. Wszyscy mieszkańcy Łodzi bez wyjątku na pochodzenie czy narodowość darzyli ją szczególnym zaufaniem i życzliwością.

Każdy kto osobiście znał Stanisławę Leszczyńską lub o niej słyszał dowiadujemy się że była osobą cichą, nie robiącą wokół siebie rozgłosu, skromną i prostą jakby nikomu nie znana a jednak jej sława zataczała coraz to szersze kręgi już nie tylko w Łodzi a nawet w całej Polsce. Była osobą skrytą w Bogu, wspominają ją mieszkańcy z Różańcem w rękę i zawsze oddana Modlitwie Matce Bożej której wszystko zawierzała.

Kiedy była bardzo chora i przebywała w szpitalu, lokalna społeczność modliła się o jej wyzdrowienie. Odprawiane były Msze Święte za jej zdrowie w Katolickich Kościołach jak i w Żydowskich Synagogach.

Dowody Uznania dla Stanisławy Leszczyńskiej

Zmarła 11 marca 1974 w Łodzi po ciężkiej chorobie. Do końca opiekowali się nią najbliżsi, sptając dług miłości i poświęcenia swej matce. Na jej pogrzeb przyjechało tysiące ludzi, wśród nich także Ci, których poród odbierała w obozie.

2 maja 1982 roku kobiety polskie ofiarowały na Jasnej Górze Kielich Życia i Przemiany Narodu z wizerunkiem Stanisławy Leszczyńskiej (przedstawionej w obozowym pasiaku i trzymającym na reku niemowlę) obok wizerunku Św. Jadwigi Trzebnickiej (matki syna poległego w obronie wiary i matki całego śląskiego ludu), bł. Królowej Jadwigi (matka chrzestna narodu litewskiego, kobieta wierna do końca swemu macierzyńskiemu powołaniu), bł. Maria Teresa Ledóchowska (biała matki czarnej Afryki). Kobiet wybranych z historii i uznanych za symbol troski o najważniejszy dar Boga – dar życia.



Kolejnym dowodem uznania dla Stanisławy Leszczyńskiej było to że w 1983 roku jedna z Krakowskich Szkół dla Położnych otrzymała jej imię. Jedna z ulic w Łodzi oraz w okolicach dawnego obozu Auschwitz w Oświęcimiu jest jej imieniem.

27.01.1970 roku w Warszawie w teatrze Słowackiego odbyło się spotkanie z matkami i z dziećmi które przeżyły Oświęcim. W Oratorium Oświęcimskim wzięło udział 30 dzieci które przeżyły Oświęcim oraz matki dzieci a także główna bohaterka Stanisława Leszczyńska.

Z kolei w jej setną rocznicę urodzin jej doczesne szczątki zostały przeniesione z Cmentarza do Kościoła Wniebowzięcia NMP, w którym została ochrzczona.

W 1992 roku rozpoczął się proces beatyfikacji Stanisławy Leszczyńskiej.

Stanisława Leszczyńska stała się patronką polskich położnych a dzień urodzin Stanisławy Leszczyńskiej – 8 maja – jest obchodzonym w kraju świętem położnych.

W dowód uznania zasług w obronie życia położne oddały cześć Stanisławie Leszczyńskiej umieszczając jej wizerunek na medalu „Ocalić od zapomnienia”, który jest wręczany od roku 1999 zastużonym położnym.

Nowinki

Jedną z takich ciekawostek jest to że Stanisława Leszczyńska jest cioteczną babcią Marii Stachurskiej mamy Anny Lewandowskiej.

Liczne rozmowy z jej wujkami (synami Stanisławy Leszczyńskiej) inspirowały przez lata do nakręcenia filmu o położnej z Auschwitz. Główną bohaterką grającą Stanisławę jest jej wnuczka a córka Sylwii – córka Leszczyńskiej. Grając musiała się zmierzyć co przeżyła

jej babcia i zarazem matka. Film ukazał się w czerwcu 2011 roku.

Na koniec pragnę powiedzieć, jak bardzo jesteśmy dumne ze swojej patronki położnej Stanisławy Leszczyńskiej. W tak trudnych czasach walczyła o dobro dla drugiego człowieka.

„Natura przeciwstawiając się nienawiści, walczyła o swoje prawa uparcie, nieznanymi rezerwami żywotności. Natura jest nauczycielką położnej. Razem z nią walczy o życie i razem z nią propaguje najpiękniejszą rzecz na świecie – uśmiech dziecka”.

Prawie 74 lat po wojnie, ponad 45 lat od śmierci Stanisławy Leszczyńskiej można zadawać pytanie o historyczną wartość jej poświęcenia i pracy. Wydaje się, że w dzisiejszym świecie, tak dalekim od okrucieństwa nazizmu, to wszystko, czego dokonała, zostało tam..., gdzie... Ale przecież to na naszych oczach powróciły procesy w Hadze za zbrodnie przeciwko ludzkości dla oprawców wojennych byłej Jugostawii, to teraz współcześnie giną tysiące bezdomnych kobiet i dzieci z plemienia Tutsi czy Hutu, to na naszych oczach zawałił się Grozny w Czeczenii, a zdjęcie zrozpaczonej Algierki bolejącej nad śmiercią swych ośmiorga dzieci zamordowanych przez fundamentalistów islamskich zdobyło trofeum Word Press Foto 97.

Także tu i teraz dzieją się rzeczy równie okropne i bestialskie. I w tym kontekście postać Stanisławy

Leszczyńskiej godna jest jak najszerszego przypomnienia, a jej postawa moralna nabiera aktualności i wartości.

Maria Sierocka – Siostra Teresa

ze Zgromadzenia Sióstr Miłosierdzia św. Wincentego a Paulo



Urodziła się w Tallinie w Estonii 25 grudnia 1916 roku. Po dwu latach wraz z rodzicami zamieszkała w Suwałkach (Polska). Szkołę Podstawową ukończyła w Białymstoku. W wieku 16-tu lat wstępuje do zakonu. W latach 1941 – 1943 przygotowywała się do zawodu pielęgniarki w szkole pielęgniarskiej przy Szpitalu Przemienienia Pańskiego w Warszawie – na Pradze. Pracę zawodową rozpoczęła w Szpitalu Dzieciątka Jezus. Podobnie jak Florence Nightingale oddała się służbie drugiemu człowiekowi – człowiekowi cierpiącemu. Drobna niewielkiego wzrostu, siostra opatruje rany, niesie pomoc powstańcom walczącym w Powstaniu Warszawskim. Narazając życie przynosi leki, opatrunki i nadzieję rannym. Często przenosi ich w bezpieczne miejsca, pociesza gdy giną bliscy – koledzy. Na szczególną uwagę zasługuje fakt, że rannych żołnierzy, którzy brali udział w zamachu na Kutzcherę (kat Warszawy) powierzono jej opiece. Przez swoją ofiarności i zaangażowanie w niesienie pomocy uratowała życie wielu żołnierzom. Po wojnie została skierowana do pracy w Szpitalu w Gościeradowie na oddziale zakaźnym i Grójcu. Od 1 września 1955 roku rozpoczęła pracę w Szpitalu Powiatowym im Wojciecha Oczki w Opatowie na stanowisku Oddziałowej Oddziału Wewnętrzznego. Wrażliwości, opiekuńczych relacji, troskliwości i bezinteresownego współczucia uczyła młode absolwentki, wśród których byłam i ja. Największy podziw i wrażenie robiła na mnie jej troska o człowieczą godność, cicho poruszała się po oddziale jak gdyby swoją osobą nie chciała nikomu przeszkadzać, ale zjawiała się zawsze tam gdzie chory potrzebował pomocy. Opieka przez nią sprawowana nad ludźmi nieuleczalnie chorymi była taka jakby to był ktoś dla niej bliski. Kiedy nadchodziła chwila odejścia – najczęściej trzymała chorego za rękę, jakby chciała przeprowadzić go na drugą stronę – a w ciszy modliła się. W Szpitalu w Opatowie praco-

wała do 4 stycznia 1991 r. Siostra Teresa za swoje długoletnią wzo-
rową i nieskazitelnie ofiarną pracę była nagradzana wyróżnieniami,
dyplomami – nawet medalem dla zasłużonych w czterdziestolecu
P.R.L-u. W służbie człowiekowi poświęciła 54 lata swojego życia.

W dniu 21 listopada 2001 roku w siedzibie Starostwa Powia-
towego w Opatowie, wręczony został medal Florencji Nightingale
znamiętej Pielęgniarki Siostrze Teresie ze Zgromadzenia Szarytek.
W uroczystości wręczenia medalu udział wzięły władze samorządo-
we, zarządu centralnego i terenowego PCK, Wizytatorka Zgroma-
dzenia Szarytek z Warszawy oraz opatowskie Pielęgniarki i Lekarze.

Ostatnie lata swojego życia spędziła w Schronisku św. Brata
Alberta prowadzonym przez Zgromadzenie Sióstr Miłosierdzia św.
Wincentego a Paulo w Lipowej. Siostra zmarła 7 marca 2004 roku.

Maria Sierocka – Siostra Teresa należy do osób, której należy
się wielki szacunek i uznanie za charyzmat służby ludziom cho-
rym, cierpiącym i umierającym zarówno w warunkach wojny jak
i pokoju. Jest wzorem pielęgniarki, godnym naśladowania.

Hanna Chrzanowska

urodziła się 7 października 1902 roku.

Była pielęgniarką, działaczką charyta-
tywną i pedagogiem. Uznawana jest
za pionierkę pielęgniarstwa domowe-
go. Hanna Chrzanowska wyznaczyła
standardy nowoczesnej opieki nad
chorymi, zapewniając im nie tylko
pomoc medyczną i pielęgniarstwą, ale
także duchową. Dbała o potrzeby pod-
opiecznych oraz ich bliskich, organizu-
jąc między innymi wyjazdy wypoczynkowe
połączone rekolekcjami, wspierając rozwój



intelektualny czy kulturalny pacjentów. Jest uważana za pionierkę
domowych hospicjów w naszym kraju. Wraz z kardynałem Karo-
lem Wojtyłą utworzyła tzw. pielęgniarstwo parafialne, angażując
do pomocy wolontariuszy, w tym seminariów duchownych.

Zajmowała się też pracą pedagogiczną. Prowadziła wykłady
dla pielęgniarek, przygotowywała dla nich programy szkolne, była
autorką książek, w tym podręcznika „Pielęgniarstwo w otwartej
opiece zdrowotnej”. W latach 1929-1939 redagowała miesięcz-
nik „Pielęgniarka Polska” – pierwsze czasopismo zawodowe dla
pielęgniarek. Uczestniczyła także w pracach nad przygotowaniem
Ustawy o pielęgniarstwie, uchwalonej przez Sejm w 1935 r.,
uznawanej za jedną z najlepszych w świecie. Jako osoba głęboko
wierząca, opracowała „Rachunek sumienia pielęgniarki”. Zmarła
na chorobę nowotworową, 29 kwietnia 1973 roku, a cały swój
dobytek przekazała choremu.

Z wielkim smutkiem i żalem żegnamy
naszą drogą koleżankę położną

Annę Fortunkę

Wyrazy głębokiego współczucia Rodzinie i bliskim

składają

*Personel Oddziału Ginekologiczno-Położniczego
i Neonatologii oraz współpracownicy
Szpitala Specjalistycznego w Jędrzejowie*

Z głębokim smutkiem i żalem żegnamy
naszą emerytowaną koleżankę

Wandę Rojek

*Położne z oddziału
Położniczo-Ginekologicznego w Sandomierzu*

Koleżance

Ewia Borzęckiej

wyrazy szczerego współczucia
z powodu śmierci

TATY

składają:

Pielęgniarki Działu Rehabilitacji Szpitalnej
Szpitala Specjalistycznego w Końskich

Koleżance

Renacie Męcinie

wyrazy głębokiego współczucia
z powodu śmierci

MAMY

składają:

Pielęgniarki Działu Rehabilitacji Szpitalnej
Szpitala Specjalistycznego w Końskich

Koleżance

Marzannie Król

wyrazy głębokiego współczucia z powodu śmierci

TATY

składają:

Pielęgniarki Działu Rehabilitacji Szpitalnej
Szpitala Specjalistycznego w Końskich

Położnej

Bożenie Stoń

wyrazy współczucia
z powodu śmierci

MAMY

składają:
koleżanki ze Szpitala w Skarżysku-Kamiennej

*„Jest taki ból, o którym lepiej nie mówić
Bowiem najlepiej wyraża go milczenie”*

Koleżance

Ewie Przytule

wyrazy szczerego współczucia i głębokiego żalu
z powodu śmierci

MAMY

składają:
Położne z Oddziału Położniczo-Ginekologicznego w Sandomierzu

*„Wiemy, że nic nie ukoj Twojego bólu i smutku
Sercem jesteśmy z Tobą”*

Drogiej Koleżance

Małgosi Adamczyk

ukojenia, siły do przeżycia ciężkiego czasu żałoby
z powodu śmierci

SYNA MAĆKA

składają:
koleżanki z Centrum Pielęgnacyjno-Rehabilitacyjnego „DOM”

*„Tak trudno żegnać na zawsze Kogoś,
kto jeszcze mógł być razem z nami”*

Drogiej Koleżance

Małgorzacie Adamczyk

wyrazy głębokiego współczucia
z powodu śmierci

SYNA MACIEJA

składa:
Dyrekcja oraz pracownicy SPZOZ w Kazimierzy Wielkiej

Koleżance

Asi Marczak

wyrazy szczerego współczucia
i słowa wsparcia z powodu śmierci

MĘŻA

składają:
pielęgniarki epidemiologiczne

„To nie był czas to nie była pora”

Koleżance

Joasi Marczak

wyrazy głębokiego współczucia
i słowa wsparcia z powodu śmierci

MĘŻA

składa:
Z-ca Dyrektora ds. pielęgniarstwa i koordynatorzy
ds. pielęgniarstwa Szpitala Specjalistycznego w Końskich

*„Ci których kochamy nie umierają nigdy
bo miłość to nieśmiertelność”*

Koleżance

Joannie Marczak

Pielęgniarka Epidemiologicznej w ZOZ Końskie

wyrazy głębokiego współczucia z powodu śmierci

MĘŻA RYSZARDA

składają:
Dyrekcja, Pielęgniarki i Położne Szpitala Specjalistycznego
w Końskich

*„Nie czas jest dany, ale chwila.
Naszym zadaniem jest uczynić z tej chwili czas”*

Wyrazy szczerego współczucia i słowa wsparcia
dla Koleżanki

Asi Marczak

z powodu śmierci

MĘŻA

składają:
Okręgowa Rada Pielęgniarek i Położnych
oraz Pracownicy biura ŚIPIP

Koleżance

Edycie Czaja

wyrazy głębokiego współczucia z powodu śmierci

MAMY

składają:
pielęgniarki i położne Zespołu Opieki Zdrowotnej
w Busku-Zdroju

*„Gdy smutek boli, a słowa zbyt małe, by rozpacz wypowiedzieć,
zostaje tylko milczenie pełne gorących łez
i bliskość osieroconych serc”*

Drogiej Koleżance

Marzence Nowickiej

szczerze wyrazy współczucia, wsparcia i otuchy
z powodu śmierci

TATY

składają:
Ewa, Edyta i Dorota

*„Umiera się nie dlatego, by przestać żyć
lecz po to, by żyć inaczej...”
Paulo Coelho*

Koleżance

Marzannie Nowickiej

szczerze wyrazy współczucia
z powodu śmierci

TATY

składa:
Okręgowa Rada Pielęgniarek i Położnych w Kielcach
oraz Pracownicy Biura ŚIPiP

*„Zatrzymaj upływający czas we wspomnieniach,
a przede wszystkim pamiętaj o pięknych chwilach,
by nigdy nie poszły w zapomnienie”*

Koleżance

Beacie Puk

szczerze wyrazy współczucia
z powodu śmierci

MAMY

składa:
Okręgowa Rada Pielęgniarek i Położnych w Kielcach
oraz Członkowie Okręgowego Sądu Pielęgniarek i Położnych
w Kielcach

„Można odejść na zawsze, by stale być blisko”

Koleżance

Justynie Żesławskiej

szczerze wyrazy współczucia
z powodu śmierci

TATY

składa:
Okręgowa Rada Pielęgniarek i Położnych w Kielcach,
Pracownicy Biura ŚIPiP
oraz Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej
Pielęgniarek i Położnych

*„Czas jest najlepszym lekarstwem na smutek,
Aż po niezmierny czas...
A wspomnień nikt nie odbierze. Zawsze będą z nami”*

Koleżance

Beacie Zielińskiej

szczerze i głębokie wyrazy współczucia
z powodu śmierci

MĘŻA

składają:
koleżanki Pielęgniarki i Położne SPZOZ Bodzentyn

Pani

Teresie Rak

wyrazy głębokiego współczucia
z powodu śmierci

MAMY

składają:
Dyrektor ds. pielęgniarstwa Bogusława Cwalina-Rzadkowska,
koledzy i koleżanki PZP w Kielcach ul. Kusocińskiego
oraz personel ŚCP w Morawicy

Koleżance

Anecie Żołądek

wyrazy głębokiego i szczerzego współczucia
z powodu śmierci

TATY

składają:
koleżanki i koledzy z I.P w Morawicy przy ul Kusocińskiego
w Kielcach oraz
Dyrektor ds. pielęgniarstwa Bogusława Cwalina-Rzadkowska

Pani

HALINIE MŁYNARCZYK

Pielęgniarce Koordynującej
ŚCP w Morawicy OU XII
w związku z przejściem na emeryturę
składamy podziękowania za długoletnią, pełną
zaangażowania pracę zawodową.

Wyrażamy słowa szacunku
i pełnego uznania dla Twojej postawy.

Za poświęcenie, szlachetność,
pomoc każdemu kto jej potrzebował.
Życzymy zdrowia, pogody ducha, wszelkiej po-
myślności oraz realizacji życiowych planów.

**Dyrektor ds. pielęgniarstwa
ŚCP w Morawicy oraz personel OU XII**



Koleżance

URSZULI GAWRON

Pielęgniarce Oddziału Urazowo-Ortopedycznego
w Skarżysku-Kamiennej

w związku z przejściem na zastępną
emeryturę, serdeczne podziękowania
za wieloletnią, sumienną współpracę,
za tworzenie atmosfery ciepła, mądrość,
życzliwość, dobroć i troskę
o drugiego człowieka, za wszystkie wspólnie
przeżyte i przepracowane chwile wraz
z życzeniami zdrowia, wszelkiej pomysłności
w życiu osobistym i rodzinnym
składają

*koleżanki i koledzy z Oddziału Urazowo-
-Ortopedycznego w Skarżysku-Kamiennej*



Uroczyste wręczenie dyplomów specjalisty w Świętokrzyskiej Izbie Pielęgniarek i Położnych

W siedzibie Świętokrzyskiej Izby Pielęgniarek i Położnych spotkały się pielęgniarki specjalistki w dziedzinie Pielęgniarstwa Opieki Paliatywnej na uroczystym wręczeniu dyplomów.

W spotkaniu uczestniczyła Pani kierownik Jolanta Nyga oraz Przewodnicząca ŚIPIP Ewa Mikołajczyk. Spotkanie przebiegło w miłej atmosferze przy kawie i poczęstunku przygotowanym przez ŚIPIP.

WSZYSTKIM SPECJALISTOM GRATULUJEMY

Specjalizacja w dziedzinie Pielęgniarstwa Opieki Paliatywnej

Kierownik Specjalizacji – Jolanta Nyga

Organizator Specjalizacji – Ośrodek Kształcenia Podyplomowego Pielęgniarek i Położnych z siedzibą w Rzeszowie, Placówka szkoleniowa ul. 1- maja, 34-400 Tarnobrzeg

Specjaliści w dziedzinie Pielęgniarstwa Opieki Paliatywnej:

- | | |
|---------------------------------|-------------------------------|
| 1. Michalec Małgorzata | 19. Jaskuła Anna |
| 2. Krzysztofek Marzena | 20. Podsiadło-Jaworska Monika |
| 3. Kowalska Renata | 21. Saramak Joanna |
| 4. Szymańska Dorota | 22. Skrzypek Jolanta |
| 5. Picheta Urszula | 23. Świętek Bożena |
| 6. Ziętał Monika | 24. Grzesik Edyta |
| 7. Kryczka Małgorzata | 25. Bożęcka Elżbieta |
| 8. Szymańska Urszula | 26. Zoch Bożena |
| 9. Górczyńska Ewa | 27. Smulczyńska Jolanta |
| 10. Stoń Katarzyna | 28. Kępa Barbara |
| 11. Kamińska Renata | 29. Jas Ewa |
| 12. Kargulewicz Marzanna | 30. Więckowska Edyta |
| 13. Sobura Barbara | 31. Drach Elżbieta |
| 14. Domagała Ilona | 32. Gawron Anna |
| 15. Kowal Anna | 33. Gołębiowska Ilona |
| 16. Jabłońska-Skoczek Agnieszka | 34. Kopacz Grzegorz |
| 17. Toporek Wanda | 35. Sulicki Paweł |
| 18. Chrobot Justyna | 36. Szczerski Marcin |

Składam serdeczne gratulacje na ręce Specjalistek i Specjalistów z okazji uzyskania wysokich wyników i uzyskania tytułu Specjalisty w dziedzinie Pielęgniarstwa Opieki Paliatywnej.

Życzę wytrwałości w dążeniu do wyznaczonych celów, satysfakcji zawodowej, motywacji do dalszego samorozwoju jak również docenienia Waszych zdobytych umiejętności i wiedzy. Życzę zdrowia i radości w życiu osobistym.

Kierownik szkolenia specjalizacyjnego Jolanta Nyga



Szanowni Państwo

W dniu 8 maja 2019 roku w Warszawie przeprowadzono Egzamin Państwowy dla szkolenia specjalizacyjnego w dziedzinie Pielęgniarstwa Opieki Paliatywnej.

Wszyscy uczestnicy w/w szkolenia organizowanego w Kielcach przez ośrodek Kształcenia Podyplomowego Pielęgniarek i Położnych z siedzibą w Rzeszowie, Placówką Szkoleniową w Tarnobrzegu, na terenie Kielc uzyskali wysokie wyniki, tym samym uzyskali tytuł: Specjalisty w dziedzinie Pielęgniarstwa Opieki Paliatywnej

Gratulujemy Wszystkim Specjalistom i jest Nam niezmiernie miło, że jako Ośrodek Kształcenia mogliśmy przyczynić się do Waszego sukcesu.

To wspaniałe osiągnięcie nie byłoby możliwe bez kierownika Pani Jolanty Nyga. Dziękujemy Pani Kierownik za sumienne wykonywanie powierzonej funkcji, profesjonalizm, zaangażowanie oraz wsparcie.

Jednocześnie, dziękujemy wszystkim osobom zaangażowanym w proces kształcenia, wykładowcom i opiekunom zajęć stażowych za przygotowanie teoretyczne oraz praktyczne, pracownikom Ośrodka za prowadzenie merytoryczne szkolenia oraz wszystkim Osobom współpracującym, mającym wpływ na organizację szkolenia oraz jego wysoką jakość.

Panie, Panowie, Wasz wysiłek, trud, wiele wyrzeczeń oraz wyrozumiałość najbliższych w prawie dwuletnim okresie podnoszenia kwalifikacji zawodowych zaowocował wiedzą i umiejętnościami oraz tytułem specjalisty w dziedzinie Pielęgniarstwa Opieki Paliatywnej.

Życzymy dalszych sukcesów na ścieżce zawodowej oraz w życiu prywatnym.

wiceprezes zarządu Dorota Kokoszka



Konferencja w Busku-Zdroju



26 czerwca 2019 r. w Busku-Zdroju odbyło się XV spotkanie naukowo-szkoleniowe pielęgniarek uzdrowiskowych i epidemiologicznych ziemi świętokrzyskiej – „Jakość opieki pielęgniarskiej ziemi świętokrzyskiej”. Podczas konferencji zrealizowano następujące bloki tematyczne:

- Szczepy wielolekooporne jako wyzwanie współczesnej epidemiologii



- Bezpieczeństwo epidemiologiczne wybranych procedur w pracy pielęgniarki
- Wykroczenia zawodowe pielęgniarek w odniesieniu do praw pacjenta
- Czarne punkty w terapii infuzyjnej w kontekście zakażeń szpitalnych
- Higiena rąk wg standardów WHO
- Dezynfekcja powierzchni dotykowych na stanowisku pracy pielęgniarki, monitoring wykonanych czynności
- Odczyn Uzdrowiskowy wskazania i przeciwwskazania do leczenia Uzdrowiskowego
- Schorzenia układu narządu ruchu
- Komunikowanie interpersonalne z pacjentem z chorobą przewlekłą
- Opieka nad pacjentami ze schorzeniami układu krążenia w leczeniu uzdrowiskowym.



Organizatorami byli: Świętokrzyska Izba Pielęgniarek i Położnych, „Uzdrowisko Busko-Zdrój” S.A., Zespół Pielęgniarek Epidemiologicznych Świętokrzyskiej Izby Pielęgniarek i Położnych.

Okręgowa Rada Pielęgniarek i Położnych bardzo serdecznie dziękuje Zespołowi Pielęgniarek Epidemiologicznych ze specjalnym wyróżnieniem Pani Barbary Knapik oraz Pani pielęgniarki koordynującej Zofii Ścibito.

Szczególne podziękowania kierujemy również do Prezesa Zarządu Uzdrowisko Busko-Zdrój Pana Wojciecha Lubawskiego oraz Dyrektora Sanatorium „Markoni” Marcina Nurka za okazaną pomoc, wsparcie i stworzenie przyjaznej atmosfery uczestnikom Konferencji.

**W imieniu ORPIP
Przewodnicząca
Ewa Mikołajczyk**

